

Március 25-én, pénteken, Urunk születésének hírüladása (Gyümölcslő Boldogasszony) ünnepén, a 17 órakor kezdődő bűnbánati szertartás keretében a Szent Péter-bazilikában Ferenc pápa felajánlotta Oroszországot és Ukrajnát Mária Szeplőtelen Szívének.

A Szentatya szándéka szerint a felajánláshoz csatlakoztak világszerte a Katolikus Egyház püspökei és papjai. Konrad Krajewski bíboros, a pápai főalamizsnás ugyanezt a felajánlást végezte Fatimában mint a Szentatya hírnöke. Erdő Péter bíboros, prímás 19 órakor a Szent István-bazilikában a Szent Jobb előtt – emlékezve Szent István királyra, aki elsőként ajánlotta fel országát a Szűzanyának – tette meg a felajánlást.

A Ferenc pápa által vezetett bűnbánati szertartásra megtelt a Szent Péter-bazilika, és sokan az épület előtti téren felállított kivetítők segítségével csatlakoztak a liturgikus eseményhez.

A bűnbánati szertartás elején az első olvasmányt *Szent Pál apostol kolosszeihez írt első leveléből* olvasták fel (1,9–14), a válaszos zsoltár után pedig a Gyümölcslő Boldogasszony ünnepéhez tartozó evangéliumi szakasz hangzott el (Lk 1,26–38).

Az alábbiakban Ferenc pápa teljes homíliáját közzétesszük magyar fordításban.

A mai főünnep evangéliumában Gábel angyal háromszor szólal meg és fordul Szűz Máriához.

Először akkor, amikor köszönti őt. Ezt mondja: „Örvendezz, üdvöz légy, kegyelemmel teljes. Az Úr veled van” (Lk 1,28). Az örvendezés, az öröm oka ebben a pár szóban tárul fel: az Úr veled van. Testvérem, ma ugyanezek a szavak szólítanak meg téged; mindannyiszor a magadénak érezheted ezeket, amikor közeledsz Isten megbocsátásához, hiszen az Úr ezt mondja neked: „Én veled vagyok.”

(Folytatás a 2. oldalon)

Fotó: Vitacan.va

Bocsáss meg nekünk, Urunk!

A hivatás és az életszentség útja Beszélgetés Marton Zsolt családreferens püspökkel

A Családok X. Világtalálkozóját június 22. és 26. között tartják Rómában. Az eseményről Marton Zsolt váci megyéspüspökkel, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Családügyi Bizottságának elnökével beszélgettünk.

– A férfi és a nő biológiai neme, társadalmi szerepe és a család egyre gyakrabban válnak támadás célpontjává. Mit tehet az Egyház azért, hogy tisztán lássunk ezen a területen?

– Az Egyháznak világos tanítása van a családról, és fontos, hogy ezt minél szélesebb körben megismertessük a társadalommal. Ez csak úgy lehetséges, ha nem egy fegyverező szervezet szigorával lépünk fel, hanem a mai ember nyelvén, szeretettel fogalmazzuk meg az üzenetünket. A társadalom figyel arra, hogy mit mond az

Egyház, csak nem mindegy, miként találkozik ezzel a tanítással. A szeretet dialógusában megfogalmazott válaszok előbb-utóbb mindenkire hatni fognak.

(Folytatás a 8. oldalon)

Amit a Jóisten tesz, a csodával határos

Az ajaki plébánián jártunk

A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei településen mintegy háromezer-hétszázan élnek. Hétfőig egymást érik a szentmisék, és mindegyiken megtelik a templom. „Ajak semmihez nem hasonlítható” – mondja Gáspár Mátyás plébános, aki büszke az egyházközség közösségi életére. Riportunk az ötödik része annak a sorozatnak, amelyben azokat a plébániákat mutatjuk be, melyek partnereink az Új Ember hetilap terjesztésében.

Gáspár Mátyás plébános két találkozót is szervezett ottlétünk idejére, hogy alaposan megismerhessük az egyházközség életét. Mindkét alkalommal sokan vagyunk együtt. Az első körben Mátyás atya a házigazda. Meghívta Ragány Adrienn polgármestert és a település katolikus intézmé-

nyének vezetőit: Takács Károlyné óvodavezetőt, az Ajaki Tamási Áron Katolikus Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola, Óvoda és Bölcsőde igazgatóját, Rozinka Mihályt és helyettesét, Ragány Zsuzsannát.

(Folytatás a 11. oldalon)

Hosszútávú menekültellátásra készülünk

Beszélgetés Zagya Richárral,
a Katolikus Karitás alelnökével

A Katolikus Karitás a kezdetek óta segíti azokat, akik az ukrajnai háború elől Magyarországra menekülnek. A szervezet tevékenységéről Zagya Richárd országos igazgatóhelyettes számolt be.

– Mikor kezdték el a munkát, és hol?

– A Katolikus Karitás a háború kitörése után azonnal munkához látott. Először a magyar–ukrán határon volt szükség a segítségre, ebben a nyíregyházi görögkatolikus egyházmegye és a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye karitása vett részt. A határon, Záhony, Tiszabecs, Beregsurány községekben fogadták a menekülteket és alakítottak ki szálláshelyeket. A Karitativ Tanács, az Emberi Erőforrások Minisztériuma mellett működő döntéshozó szerv néhány nap múlva megállapodott a segélyszervezetekkel, és felosztotta a feladatokat. Ennek értelmében a Katolikus Karitás február 27-től Barabáson alakított ki segélypontot, ahol a menekültek fogadásáról, ellátásáról, elszállásolásáról vagy továbbutaztatásáról gondoskodott. Ezzel párhuzamosan a budapesti Keleti pályaudvaron is megkezdte működését a Katolikus Karitás. Március 21-től Budapestén a vonattal érkezőket a BOK Csarnokban látják el, ebben a munkában a Karitás is részt vesz, ellátva a szerda nappali és a csütörtök éjszakai ügyeletet. Emellett az egész ország területén szervezzük a menekültek elszállásolását. Tevékenységünk negyedik területe a határon túlra irányul, az adományok egy részét Ukrajnába, Kárpátaljára juttatjuk el.

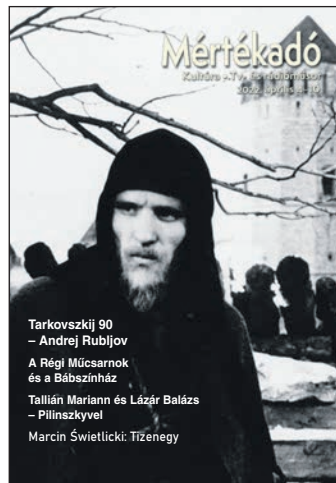

(Folytatás a 9. oldalon)

A valóságból kell kiindulni, nem pedig egy elképzelésből
Beszélgetés Nathalie Becquart-ral, a püspöki szinódus altitkárával
5. oldal

A megbocsátás a szeretet feltámadása
Székely János püspök az őszövétségi József történetéről
7. oldal

A hit és a találkozás kultúrájáért
I. Nemzeti Vallásturizmus Fórum Esztergomban
12. oldal

Bocsáss meg nekünk, Urunk!

Ferenc pápa felajánlotta Oroszországot és Ukrajnát a Szűzanyának

(Folytatás az 1. oldalról)

Túl gyakran gondoljuk azt, hogy a gyónás abban áll, hogy lehajtott fővel Istenhez járunk. Csakhogy nem mi vagyunk azok, akik az Úrhoz megyünk; ő jön el meglátogatni minket, hogy eltöltsön kegyelmével, megörvendeztesen örömeivel. Ha gyónunk, akkor megadjuk az Atyának azt az örömet, hogy felemelhesen minket. Annak, amit megélünk, nem a bűneink vannak a középpontjában, ott lesznek a bűneink, de nem a középpontban. A ő megbocsátása – ez a középpont! Próbáljuk elképzelni, mi lenne, ha a bűneink állnának a szentség középpontjában: majdnem minden tőlünk függene, a mi bűnbánatunktól, a mi erőfeszítéseinktől, a mi elköteleződésünktől. De nem így van. Ő van a középpontban, aki meg szabadít és talpra állít minket.

Állítsuk helyre a kegyelem elsőbbségét, és kérjük az ajándékot, hogy megértsük: a kiengesztelődés elsődlegesen nem a mi lépésünk Isten felé, hanem az ő ölelése, amely körülforog, ámulatba ejt, és megindít minket. Az Úr az, aki Mária názáreti otthonához hasonlóan a mi házukba is belép, és korábban ismeretlen ámulatot és örömet hoz magával: a megbocsátás öröme. Állítsuk Isten távlatát az első helyre: így újra megszeretjük a gyónást. Szükségünk van rá, mivel minden belső újjászületés, minden lelki fordulat innen, Isten megbocsátásából indul ki.

Ne hanyagoljuk el a gyónást, hanem fedezzük fel azt az öröm szentségeként! Igen, az öröm szentségeként, ahol a szegyenkezésünket kiváltó rossz az Atya forró ölelésének a megtapasztalására nyújt alkalmat. Ez Jézus édes ereje,

”

Szeretek a sietős Szűzanyára gondolni, ő mindig ilyen, siet, hogy segítsen nekünk, hogy oltalmat nyújtson nekünk. A mai napon fogja meg a mi kezünket is, és így vezessen utunkon: vezessen a testvériség és a párbeszéd meredek és fáradtságos ösvényein, vezessen a béke útján!

aki meggyógyít minket, ez a Szentlélek „anyai gyöngédsége”. Ez a szíve a gyónásnak.

Kedves testvéreim, menjünk előre, hogy bocsánatot nyerjünk! Ti, akik kiszolgáltatjátok Isten bűnbocsánatát, legyetek olyan emberek, akik a hozzájuk járulók számára felkínálják ezen híradás örömét: Örvendezz, az Úr veled van! Kérem, ne legyen semmiféle szigor, semmiféle akadály, semmiféle kellemetlenség; az irgalom előtt kitárt ajtók! A gyónásban különösen is meghívást nyerünk arra, hogy megismerjünk a jó Pásztort, aki karjaiba veszi a bárányait és megsimogatja őket.

Legyünk a kegyelem csatornái, amelyek az Atya irgalmának az élő vizét viszik el a szív szárazságába! Ha egy papban nincs meg ez a hozzáállás, ha nincsenek ezek az érzelmek a szívében, jobb, ha nem is gyóntat!

Másodszor szól az angyal Máriához. Az előbb hallott köszöntéstől megzavarodott lánynak ezt mondja: „Ne félj” (v. Lk 1,30). Először azt mondta: „Az Úr veled van”; másodszor pedig: „Ne félj!” A Szentírásban Isten, amikor bemutatkozik az őt befogadó embernek, előszeretettel ejti ki ezt a két szót: *ne félj*. Ez mondja Ábrahámnak (ld. Ter 15,1), ezt ismétli Izsáknak (ld. Ter 26,24), Jákobnak (ld. Ter 46,3) és így tovább, egészen József (ld. Mt 1,20) és Máriáig: *ne félj, ne félj*! Ily módon világos és vigasztaló üzenetet intéz hozzánk: amikor az élet megnyílik Isten előtt, akkor a félelem többé már nem képes tűszként fogva tartani minket. Hiszen a félelem fogva tart bennünket.

Testvérem, ha bűneid megremítene, ha a múltad nyugtalanít, ha a sebeid nem gyógyulnak be, ha folyamatos elcsúszásaid kedvedet szedik, és úgy érzed, elvesztetted a reményt, kérlek, ne félj. Isten ismeri a gyöngédségeidet, és nagyobb a tévedéseidnél. Isten nagyobb! Egy dolgot kér tőled: ne tartsd magadban a törékenységeidet, a nyomorúságaidat; vidd el ezeket hozzá, helyezd bele. Így a reményvesztés okából átalakulnak a feltámadás lehetőségévé. Ne félj!

Az Úr a bűneinket kéri tőlünk. Eszembe jut annak a sivatagi szerzetesnek a története, aki mindent Istennek adott, mindent, és bűntőléssel, vezekléssel, imádsággal töltötte az életét. Az Úr többet kért tőle. „Uram, én mindent odaadtam neked – mondja a szerzetes –, mi hiányzik?” „Add nekem a bűneidet.” Ezt kéri tőlünk az Úr. Ne félj!

Szűz Mária elkísér minket: ő maga Istenbe vetette zavarodottságát. Az angyal üdvözlése komoly okot kínált arra, hogy megijedjen. Valami elgondolhatatlant ajánlott neki,

ami meghaladta emberi erőit, amit egyedül nem lett volna képes végigvinni: túl sok nehézséggel kellett volna szembenéznie, a mózesi törvénnyel, Józseffel, falujának lakóival és népe tagjaival kapcsolatos gondokkal. Ezek mind nehézségeket jelentettek. Ne félj!

Mária azonban nem emelt kifogásokat. Számára elég a *ne félj*, elég az, hogy Isten biztosítja őt. Odabújjuk hozzá, aho-

Ezekben a napokban halált hordozó hírek és képek lépnek be otthonainkba, miközben bombák pusztítják el megannyi tehetetlen ukrán testvérünk házáat. A fékevesztett háború, amely oly sok emberre sújtott le és okoz szenvedést, mindenkiből félelmet és döbbenetet vált ki. A tehetetlenség és az elégtelenség érzését kelti bennünk. Szükségünk van arra, hogy halljuk a

gyan mi is szeretnénk tenni ezen az estén. Gyakran ugyanis ennek épp az ellenkezőjét tesszük: a bizonyosságainkból indulunk ki, és csak akkor járunk Istenhez, amikor már elvesztettük ezeket. A Szűzanya azonban arra tanít minket, hogy Istentől induljunk, remélve, hogy ily módon minden más megadatik majd nekünk (ld. Mt 6,33). Arra hív, hogy elmenjünk a forráshoz, az Úrhoz, aki a félelem és az életfájdalom elleni radikális orvosság. Jól kifejezi ezt egy szép mondat, amit egy itteni, vatikáni gyóntatószék fölött lehet olvasni. Ezekkel a szavakkal fordul Istenhez: „Ha eltávolodunk tőled, elbukunk, ha visszatérünk hozzád, feltámadunk, ha benned maradjunk, létezőnk.” (Ld. Szent Ágoston: *Soliloquium*, I,3.)

szavakat: „*Ne félj!*” Az emberi biztosítékok azonban nem elégségesek, Isten jelenlétére

”

Megújítom az Egyház és a teljes emberiség felajánlását öneki, különösen is felajánlva neki az ukrán és az orosz népet, amelyek gyermeki szeretettel Anyjuként tisztelik őt. Nem varázsigéről van szó, nem, nem arról! Hanem egy lelki tettről

van szükség, az isteni megbocsátás bizonyosságára, amely egyedül törli el a rosszat, oltja ki a haragot, adja vissza a békét a szívnek. Térjünk vissza Istenhez, térjünk vissza az ő megbocsátásához!

Az angyal harmadszor is megszólal. Most ezt mondja a Szűzanyának: „A Szentlélek száll le rád” (Lk 1,35). „Az Úr veled van.” „Ne félj!” A harmadik mondat pedig: A Szentlélek száll le rád.” Íme, így avatkozik be Isten a történelembe: a saját Lelkét ajándékozta nekünk. Ahhoz, ami számít, nem elég a mi erőnk. Egyedül nem tudjuk feloldani sem a történelem, sem a saját szívünk ellentmondásait. Szükségünk van Isten bölcs és szelíd erejére, ami nem más, mint a Szentlélek. Arra a Lélekre, aki harmóniát ad nekünk, mert ő maga a harmónia.

Szükségünk van a szeretet Lelkére, amely feloldja a gyűlöletet, kioltja a haragot, eltörli a kapzsiságot, felébreszt a közönyünkből. Szükségünk van Isten szeretetére, mert a mi szeretetünk bizonytalan és elégtelen. Oly sok dolgot kérünk az Úrtól, ám gyakran elfelejtjük kérni tőle a legfontosabbat, azt, amit adni szeretne nekünk: a Szentlelket, az erőt a szeretethez. Szeretet nélkül mit is adhatunk a világnak? Valaki azt mondta, hogy egy

benne nyoma sincs a rossznak, és ezért Isten vele akarta megkezdeni az üdvösség és a béke új történetét. Itt fordult meg a történelem sora. Isten azáltal változtatta meg a történelmet, hogy bekopogott Mária Szívének ajtaján.

Ma pedig mi, Isten megbocsátása által megújult emberek is bekopogunk ezen az ajtón. A világ püspökeivel és híveivel együtt ünnepélyesen Mária Szeplőtelen Szíve elé szeretném vinni mindazt, amit megélünk: megújítom az

”

Állítsuk Isten távlatát az első helyre: így újra megszeretjük a gyónást. Szükségünk van rá, mivel minden belső újjászületés, minden lelki fordulat innen, Isten megbocsátásából indul ki

Egyház és a teljes emberiség felajánlását öneki, különösen is felajánlva neki az ukrán és az orosz népet, amelyek gyermeki szeretettel Anyjuként tisztelik őt.

Nem varázsigéről van szó, nem, nem arról! Hanem egy lelki tettről. A gyermekek feltétlen bizalmának gesztusa ez, amellyel ennek az egész világot fenyegető, kegyetlen és esztelen háborúnak a megpróbáltatásai közepette az Édesanyjukhoz futnak. Mint a kisgyermek, amikor megijednek, anyukájukhoz mennek sírni, védelmet keresni. Fuszunk az Édesanyához, az ő szívébe helyezve félelmeiket és szenvedéseiket, átadva neki magukat. Ebben a tisztá, romlatlan szívben tükröződik Isten, a testvériség és a béke értékes javai, mindaz, ami vagyunk, hogy ő, az Anya, akit az Úr nekünk ajándékozott, megvédjen és oltalmazzon minket.

Mária ajkáról hangzik el a legszebb mondat, amit az angyal elvihet Isten elé: „Legyen nekem a te igéd szerint” (v. Lk 1,38). Mária *igenje* nem passzív vagy lemondó elfogadás, hanem annak eleven vágya, hogy Istenhez csatlakozzon, akinek „terve a béke és nem a csapás” (Jer 29,11). Ez a legszorosabb részvétel a világnak szánt béketerveiben. Ajánljuk fel magunkat Máriának, hogy belépjünk ebbe a tervbe, hogy teljesen Isten terveinek a rendelkezésére álljunk. Isten Anyja, miután kimondta igenjét, hosszú útra indul egy hegyes vidék felé, hogy meglátogassa áldott állapotban lévő rokonát (ld. Lk 1,39). Sietve ment. Szeretek a sietős Szűzanyára gondolni, ő mindig ilyen, siet, hogy segítsen nekünk, hogy oltalmat nyújtson nekünk. A mai napon fogja meg a mi kezünket is, és így vezessen utunkon: vezessen a testvériség és a párbeszéd meredek és fáradtságos ösvényein, vezessen a béke útján!

A homíliát követően a kiengesztelődés szertartásának keretében a jelenlévők csendben egyéni, majd pedig közösségi lelkiismeret-vizsgálatot, majd közgyónást tartottak és elmondták a Gyómon a mindenható Istennek kezdetű imádságot. Ezt követően a jelenlévők bűnbocsánatért folyamodtak kéréseikkel Jézus Krisztushoz, arra kérve őt, engeszteljen ki bennünket Istennel és az Egyházzal, amelyet megsebeztek bűneinkkel. A bűnbánó kérésekre a jelenlévők az Uram, irgalmazz! kérréssel válaszoltak.

A *Miatyánk* elmondása után a penitenciáriusok, azaz a négy pápai bazilikában szolgálók és az erre az

alkalomra kijelölt papok a gyóntatószékekhez vonultak, ahol a jelenlévők egyénileg, a bűnbánat szentségével élve meggyónhatták bűneiket. Maga Ferenc pápa is a bazilika kereszthajójában található gyóntatószékhez ment, és elvégezte szentgyónását. Ezt követően a Szentatya is kiszolgáltatta a bűnbánat szentségét. Az egyéni gyónások idején a bazilikában a csend és a liturgikus zene váltakozott.

A Szent Péter-bazilikában és a téren elvégzett egyéni szentgyónásokat követően a hálaadás szertartása következett. A bűnbánati szertartás záró áldását követően Ferenc pápa a római San Vittorino-kegytemplom-

”

*Rózsafüzér Királynője,
ébreszd fel bennünk
újra a szeretet
és az imádság iránti igényt!
Az emberi család királynője,
mutasd meg
az embereknek
a testvériség útját!
Béke Királynője,
esdd ki a békét
a világ számára!*

ból az alkalomra a Szent Péter-bazilikába áthozott Fatimai Szűzanya kegyszobra elé vonult, és imádságával felajánlotta Oroszországot és Ukrainát Mária Szeplőtelen Szívének.

Az imádságot követően a Szentatya egy kisfiú és egy kislány segítségével virágcsokrot helyezett el a fatimai kegyszobor másolata előtt. A kórus pedig azt énekelte: Béke Királynője, eszközöld ki a békét az embereknek!

A felajánló imát alábbiakban teljes terjedelmében közreadjuk.

Ó, Mária, Isten Anyja, Édesanyánk! Mostani szenvedésünk ide-

jén hozzád folyamodunk. Édesanyánk vagy, szeretsz és ismersz minket: semmi sincs rejtve előtted abból, amit a szívünkben hordozunk. Irgalmasság Anyja, hányszor és hányszor megtapasztaltuk gyengéd gondoskodásodat, békét hozó jelenlétedet, mert te mindig Jézushoz, a Béke Fejedelméhez vezetsz minket.

De letértünk a béke útjáról, elfelejtettük a múlt század tragédiáinak tanulságait és a világháborúban elcsúszott milliók áldozatát. Nem teljesítettük azokat a vállalásainkat, amelyeket mint nemzetek közössége tettünk. Eláruljuk a népek békéről szóló álmait és a fiatalok reményeit. Belebetegettünk a kapzsiságba, nacionalista érdekekbe zárkóztunk, és engedjük, hogy a közöny és az önzés megbénítson minket. Nem törődünk Istennel, és inkább a hazugságainkban élünk, tápláljuk az agresszivitást, elnyomtuk az életet, és fegyvereket halmoztunk fel. Megfeledkeztünk arról, hogy őrzői vagyunk testvéreinknek és közös otthonunknak. Háborúkkal dúltuk fel a föld édenkertjét, bűneinkkel megsebeztek Atyánk szívét, pedig ő azt akarja, hogy egymás testvérei legyünk. Magunkat kivéve minden és mindenki iránt közömbössé váltunk.

Szégyenkezve mondjuk: Bocsság meg nekünk, Urunk!

A bűn nyomorúságában, kimerültségünkben és megtörtségünkben, a gonoszság és a háború titokzatos misztériumában, szent Édesanyánk, emlékeztess minket arra, hogy Isten nem hagy el bennünket, hanem mindig szeretettel tekint ránk, és arra vágyakozik, hogy megbocsásson nekünk és felemeljen minket. Ő maga adott téged nekünk, és Szeplőtelen Szívedben menedéket nyújtott az Egyház és az egész emberiség számára. Isten szeretete által velünk vagy, és a történelem legnehezebb pillanataiban is gyengéden vezetsz minket.

Ezért mi, a Te szeretett gyermekeid, hozzád jövünk, és szíved aajtján zörgetünk, hiszen te minden időben fáradhatatlanul keresel és megtérésre hívsz minket. Ebben a sötét órában jöjj, segíts és vigasztalj minket. Fordulj mindannyiunkhoz újra és újra: „Hát nem én vagyok itt, a te édesanyád?” Te meg tudod oldani szívünk és korunk csomóit. Beléd vetjük bizalmunkat. Biztosak vagyunk abban, hogy különösen most, a megpróbáltatások idején nem utasítod vissza könyörgésünket és segítségünkre sietsz.

Így tétél a galileai Kánában, amikor kérésre Jézus közbelépett, még mielőtt eljött volna az ő órája, és első csodáját művelte a világban. Amikor a lakoma öröme szomorúsággá változott, így szóltál hozzá: „Nincs boruk” (Jn 2,3). Járj közben újra értünk, ó, Anyánk, mert ma elfogyott a reménység bora, megfogyatkozott az öröm, felhígult a testvériség. Elvesztettük emberségünket, eljártszottuk a békét. Mindenféle erőszakra és pusztításra váltunk képessé. Sürgősen szükségünk van anyai beavatkozásodra.

Fogadd el, ó Anyánk, imánkat! Tenger csillaga, ne vesszünk el a háború viharában! Te, az Új Szövetség frigyládája, mutasd meg számunkra a megbékélés lehetőségeit és útjait! „Te, földi a mennyben”, vezess vissza a világot az isteni harmóniához! Vess véget a gyűlöletnek, csilapítsd a bosszúvágyat, taníts meg minket megbocsátani! Szabadíts meg minket a háborútól, őrizd meg a világot a nukleáris fenyegetéstől!

A munkácsi székesegyházban Lucsok Miklós püspök, apostoli kormányzó ajánlotta fel Oroszországot és Ukrainát Szűz Mária Szeplőtelen Szívének (Fotó: Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye)

Erdő Péter bíboros, prímás Mária Szeplőtelen Szívének ajánlotta és oltalmába helyezte Oroszországot és Ukrainát a Szent István-bazilikában, a Szent Jobb előtt (Fotó: Merényi Zita)

A győri Nagyboldogasszony-székesegyházban, a Könnyező Szűz Mária-kép előtt Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke is csatlakozott a felajánláshoz (Fotó: Németh Péter)

Rózsafüzér Királynője, ébreszd fel bennünk újra a szeretet és az imádság iránti igényt! Az emberi család királynője, mutasd meg az embereknek a testvériség útját! Béke Királynője, esdd ki a békét a világ számára!

A te könnyeid, ó, Édesanyánk, lágyítsák meg megkeményedett szívünket. Az értünk hullatott könnyek virágoztassák ki újra ezt a völgyet, amelyet gyűlöletünk kiszáritott. Engedd, hogy a te imád által békét találjunk a fegyverpogás zaja közepette. Öleld át anyai karoddal mindazokat, akik szenvednek és

a bombák elől menekülnek. Minda)zok, akiknek el kell hagyniuk otthonukat és hazájukat, találjanak vigaszt anyai ölelésedben. Szomorú szíved ébressze fel bennünk az együttérzést, és ösztönözzön minket arra, hogy megnyissuk ajtóinkat és gondoskodjunk a sebesültekről és az elhagyatottokról.

Istennek Szent Anyja, amikor a kereszttel álltál, Jézus, látva a mellett álló tanítványt, így szólt: „Íme, a te Fiad” (Jn 19,26). Ezzel ő mindannyiunkat rád bízott. Majd így szólt a tanítványhoz és ezzel mindannyiunkhoz: „Íme, a te anyád” (27.

v.). Édesanyánk, ma készséggel akarunk életünkbe és történelmünkbe befogadni téged. A kimerült és ketségesbeesett emberiség ebben az órában veled együtt áll a kereszttel, és szükségét érzi, hogy rád bízva és rajtad keresztül Krisztusnak szentelje magát. Az ukrán nép és az orosz nép, akik szeretettel tisztelnek téged, hozzád fordulnak, mert a Te szíved értük és minden népért dobog, akik háborútól, éhségtől, igazságtalanságtól és szegénységtől szenvednek.

Istennek Szent Anyja, aki a mi Anyánk is vagy, rád bizzuk magunkat, és a te Szeplőtelen Szívednek szenteljük az Egyházat és az egész emberiséget, különösen Oroszországot és Ukrainát. Fogadd el ezt a felajánlást, amelyet bizalommal és szeretettel végzünk. Add, hogy a háború véget érjen, és adj békét a világnak! A te szívből jövő igened által a Béke Fejedelme belépett a történelembe, és bízunk abban, hogy a te szíved által újra elérkezik hozzánk a béke. Neked szenteljük az egész emberi család jövőjét, a népek bajait és vágyakozásait, a világ félelmeit és reményeit.

A homíliát fordította:
Török Csaba
Fotó: Vatican.va
Kuzmányi István

A BIBLIA ÜZENETE

Mi van „a középén”?

Jn 8,1–11

„Nincs rosszabb az ítélkezésnél!” – ismételték a régi sivatagi szerzetesek. A házasságtörő asszony evangéliumi jelenetében az a mindennapiainkban gyakran előforduló helyzet köszön vissza, amikor megütközünk valaki nyilvánvaló hibáján, gyengeségén, s az isteni parancsok, az erkölcsi normák vagy egyszerűen csak a józan ész és a jóérzés szilárd talaján állva kimondjuk róla az ítéletet: bűnös, rossz, ostoba. Az illető ott áll a képzeletbeli „középén”, figyelmünk, negatív érzéseink kereszttüzében, lecsupaszítva, tetten érve és megszegyenülve, mint az evangéliumi parázna nő. Gondolatunkat kimondva, másokat fel tüzelve szeretnénk, ha az illetőt a hibájával együtt kiiktathatnánk az életünkéből.

A megtérésre szólító bűnti evangéliumban azonban Jézus arra hív minket, hogy ilyenkor vegyük észre: tévedünk. Ezen a képzeletbeli középén nem azt látjuk, ami a teljes valóság. A középére tuszkolt házasságtörő nő mindeneke lőtt kiáltó hiányt hordoz: a Törvény szerint ugyanis ilyen esetben mindkét felet megkövezéssel kell büntetni (vö. Lev 20,10), ő pedig egyedül áll a gyűlölet és a kárörvendés erőterében. Amikor ítélkezünk, magabiztosságunk ellenére a valóságnak mindig csak egy részle hajló, szűrt változata áll előttünk. Látjuk a vétkest, de történetét, élete igazságát nem, vagy csak részben.

A sürgető és csapdát rejtő kérdés elhangzása után Jézus viselkedése fokozza a feszültséget. Ez az egyetlen hely a *Bibliában*, ahol Jézus ír. Mégpedig a földre hajolva, a porba ír. Jeremiás szerint az Istentől elpártolók nevét a porba írják (vö. Jer 17,13). A jelképes gesztus tehát az ítélkezők, a gyűlölködők elpártolásaira utal.

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (66.)

Természetesen Görögkatolikus Egyházunkban is végzünk halotti liturgiát, gyászmisét, engesztelő liturgiát. Bármelyik elnevezést használjuk, mind ugyanazt jelenti: az elhunytakról különösen is megemlékezünk bennük. Ilyenkor mind a nagy ekténiába, mind a kettős ekténiába két-két sajátos kérést illesztünk be. Az utóbbiak megegyeznek a halottak szombatjaira előírt könyörgésekkel, az előbbieket viszont némileg különböznék. Most mind a kettőt megpróbáljuk áttekinteni.

A nagy ekténiába illesztett kérések előtt a következő felirat áll a liturgikonban: „Egy név szerint megnevezendő halottért” kell végeznie a papnak. Ám a liturgikus gyakorlatban több elhunyt esetében azonos a szöveg, csak többes számban fogalmazva. „Isten elhunyt szolgáláért, N.-ért”, illetve szolgálójáért kezdődik a könyörgés az első kérdésben. Ez az elnevezés általánosan jellemző a Bizánci Egyház híveire. Nemcsak az elhunytakra, hanem az élőkre is. A liturgikus kérések így nevezik őket, és ebben nem alábecsülés van, hanem sokkal inkább az Istennel való viszonyunk kifejezése. Imádkozunk azután az elhunyt „boldog emlékéért”. Kettős értelmet láthatunk ebben a kifejezésben. Az egyik: „Isten „emlékezetébe” ajánljuk szerettünket. A másik: az emberek emlékezetébe ajánljuk, hogy ne feledkezzenek meg róla

Imádkozunk az elhunyt „boldog emlékéért”.

Kettős értelmet láthatunk ebben. Az egyik: Isten emlékezetébe ajánljuk szerettünket. A másik: az emberek emlékezetébe ajánljuk, hogy ne feledkezzenek meg róla

A másik kérés elején az áll, hogy az elhunyt „elítélés nélkül jelenjék meg Krisztus félelmetes ítélőszéke előtt”. Isten tehát a halál pillanatában fogadja el a kérésünket. Így „helyzettség el lelke az élők sorában, a világosság helyén, ahol minden szentek és igazak megnyugosznak”. Milyen szép összefoglalása ez az Egyház „szentek közösségéről” szóló tanításának! Ide érdemes vágyakozni, mert az örök élet az igazi világosság! Az az állapot, amelyben együtt lehetünk a már üdvözültekkel, közöttük a szeretteinkkel, akik már odajutottak. Ezért imádkoztat Egyházunk, hogy segítsük eljuttatni oda az elhunytat.

A kettős ekténiába beillesztett két kérés rövidebb. Az első hasonlít a nagy ekténiában helyet kapó első könyörgéshez. Ám jelentős különbség, hogy az elhunytak itt nem a „boldog emlékéért”, hanem „lelki nyugalmaért” imádkozunk. A folytatásban pedig kérjük „szándékosan s akaratlanul elkövetett vétkeinek” bocsánatát. Megfigyelhető, hogy a liturgikon itt zárójelben közli a többes számot, illetve azt is, hogy férfiról, illetve nőről van-e szó. A második kérdésben azért könyörgünk, hogy „az Úristen helyezze el lelkét, hol az igazak megnyugosznak”. Íme, ismét a szentek közösségéről van szó!

Ivancsó István

ÁPRILIS 3., NAGYBŐJT 5. VASÁRNAPJA (Buda, Richárd, Sükösd) – Iz 43,16–21 (*Új dolgot visz végbe az Isten: vizet fakaszt népének a pusztaságban, és megnyitja számára a kegyelem forrását.*) – Fil 3,8–14 (*Tekintsünk Krisztusért mindent értéktelennek, és így hasonlók leszünk hozzá a halálban.*) – Jn 8,1–11 (*Az vesse rá az első követ, aki bűntelen közül lehet!*) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 60 – ÉE 541, 414, Ho 60 – ÉE 59, Ho 118 – ÉE 543, Ho 63 – ÉE 91. **ÁPRILIS 4., HÉTFŐ** (Sevillai Szent Izidor püspök és egyháztanító) – Dán 13,1–9.15–17.19–30.33–62 vagy Dán 13,41c–62 – Jn 8,12–20. **ÁPRILIS 5., KEDD** (Ferrer Szent Vince áldozópap, Irén, Teodóra) – Szám 21,4–9 – Jn 8,21–30. **ÁPRILIS 6., SZERDA** (Vilmos, Bíborka, Taksony) – Dán 3,14–20.91–92.95 – Jn 8,31–42.

LITURGIA

Az Eucharisztia ünneplése (126.)

Szentségben és igazságosságban az ő színe előtt, életünknek minden napján. A görög hosziótisz kifejezés a kegyelmi jóindulatot és irgalmasságot megélt embert jelöli. Ilyen értelemben a héber joser (egyenesség) és a szintén héber heszed (gyakorlati szeretet) fogalmait egyesíti magában.

A görög dikaiosüné pedig (dikaios + szün, vagyis igaz + együtt) azt az ember jelöli, aki az igazsághoz igazodik, összhangba hozza életét az igazsággal. A héber caddik szó az, amely jobban megvilágítja a görög kifejezés benső tartalmát. Az igazságosság annak az embernek a jellemvonása, aki az igazságtalan világban, Istennel összhangban irgalmasan és méltányosan cselekszik mindazokkal, akik erre rászorulnak.

Ezért is illik ebbe a sorba az enópion (színe előtt) szó, mert a szentségben és igazságosságban járó ember mindig Istenre tekint, mintegy visszatükrözi Isten tekintetét. Az *efezusiakhoz írt levélben* olvassuk a következő sorokat: „És öltöztet magatokra az új embert, aki Isten képmérete igazságban és valódi szentségben teremtett” (Ef 4,24). Az Isten szentségben és igazságban való szolgálata nem csak az eredendő istenképiséggel való azonosulás és az azzal já-

ró hivatás megélése, nem csupán a teremtés művében adott megbízás teljesítése. Éppen a *Benedictus* teológiai gondolkodásából fakadóan az üdvösség művének szolgálatát is jelenti a dávidi Sarj vezetésével: „Atyáim Istene, irgalom Ura, aki szavaddal teremtettél mindeket, és bölcsességeddel alkottad az embert, hogy uralkodjék a teremtményeken, amelyeket alkottál, hogy igazgassa a földkerekséget szentségben és igazságban, és egyenes lélekkel igazságot tegyen” (Bölcs 9,1–3), valamint: „Ti tanúi vagytok ennek, és Isten is, hogy milyen szent, igaz és feddhetetlen módon éltünk érteket, akik hívők lettetek” (1Tessz 2,10). Ennek a biblikus örökségnek az ápolását találjuk Római Szent Kelemen levelében is: „Sok kapu áll nyitva, de az igazságosságé Krisztusban van. Boldogok mindazok, akik őrajta kereszttül mennek be, akik úttukat szentségben és igazságban járájuk végig, és minden háborítás nélkül bevégezznek.” (*Levél a korintusiakhoz*, XLVIII, 4.)

A *Benedictus* ezen soraiban találjuk a korábbi kijelentés folytatását (vö. Lk1,70), amely prófétai ígéretek beteljesedését is jelenti (vö. Iz 9,1–6; 11,1–9; Zak 9,9).

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Mór Szent Benedek

Április 4.

Szülei fekete bőrűek voltak; Etiópiából, rabszolgaként kerültek a Szicíliai Királyságba. A Messina melletti San Fratellóban egy gazdag úr szolgálatában álltak, aki munkájuk jutalmaként felszabadította őket. Első fiuk, Benedek gyermekként juhokat és teheneket őrzött. A remete Lanza Jeromos a legelőn találkozott vele, és felcsillantotta előtte a szemlélődő élet szépségét. Így Benedek 1547-ben ferences remete lett Santa Domenicában. A három szerzetesi fogadalomhoz egy negyediket is csatolt: a hét három napján teljes böjtöt tartott, a többin pedig csak keveset evett, és kizárólag vizet ivott. A remeték kosarat fontak, seprűt készítettek. A szent életükről elterjedt hír hatására sokan felkeresték a közösséget, hogy tanácsot kapjanak tőlük, és imáikat kérjék. Négyyszer kellett új helyre költözniük, hogy ismét csendben és békében élhessenek. Monte Pellegrinóban, Lanza Jeromos halála után Benedeket választották előljárójuknak.

1550-ben III. Gyula pápa (1550–1555) megerősítette a remeteközösséget, IV. Piusz (1559–1565) viszont 1562-ben feloszlatta, és úgy rendelkezett, hogy a remeték lépjenek be más rendekbe. Benedek az obszerváns ferencesek Palermo melletti Santa Maria di Gesù konventjébe jelentkezett. A konyhában kellett szolgálnia. Hosszú éveken át türelemmel végezte a legalantasabb munkákat is. 1578-ban a kolostor házfőnökévé választották. A minoritáknál a laikus testvérekből sokáig nem lehetett házfőnök, az itáliai obszervánsok azonban újból életre keltették a rend eredeti szokását. Benedek tiltakozott megválasztása ellen, és azzal érvelt, hogy sem olvasni, sem írni nem tud. Mindhiába. Három éven át vezette a kolostort, és sikeresen levezényelte a rend reformját. A következő három évre az előjáró helyettesévé választották. Ezu-

tán alázattal visszatért a konyhai szolgálathoz. Rendíthetetlen volt a bizalma Isten jóságában és gondviselésében. Jó néhány csodás eseményt tulajdonítottak eleven hitének és hatékony imájának. Arra törekedett, hogy semmit se birtokoljon. Szentségének híre elterjedt, sokan felkeresték. Ha a látogatás alkalmával valaki tiszteletből meg akarta csókolni a kezét, ő inkább ruhájának ujját nyújtotta oda, ezzel az indoklással: „Én nem vagyok rá méltó, csak a szerzetesi ruha ér valamit!”

Tisztelete az afroamerikaiak körében különösen elterjedt.

L. K.

ÁPRILIS 7., CSÜTÖRTÖK (De la Salle Szent János áldozópap, Hermann) – Ter 17,3–9 – Jn 8,51–59.

ÁPRILIS 8., PÉNTEK (Dénes, Valér) – Jer 20,10–13 – Jn 10,31–42.

ÁPRILIS 9., SZOMBAT (Döme, Erhard) – Ez 37,21–28 – Jn 11,45–57.

ÁPRILIS 10., AZ ÚR SZENVEDÉSÉNEK VASÁRNAPJA, VIRÁGVASÁRNAP (Zsolt, Ezekiel) – Körmenetre: Lk 19,28–40 (*Aldott, aki jön az Úr nevében!*) – Iz 50,4–7 (*Nem rejtettem el arcomat azok elől, akik gyaláztak, de tudom, hogy nem vallok szégyent.*) – Fil 2,6–11 (*Megalázta önmagát, ezért Isten felmagasztalta őt.*) – Lk 22,14 – 23,56 vagy Lk 23,1–49 (*Passió*) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 77 – ÉE 89, 801–805, Ho 57 – ÉE 80, Ho 135 – ÉE 543, Ho 65 – ÉE 90.

A hét liturgiája

C év

A valóságból kell kiindulni, nem pedig egy elképzelésből

Beszélgetés Nathalie Becquart-ral, a püspöki szinódus altitkárával

A szerzetesek hangja – egy szinodális Egyházért címmel rendezték meg a tavaszi Sapientia-napot március 19-én Budapesten, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. Az esemény egyik előadója Nathalie Becquart XMCJ, a püspöki szinódus altitkára volt, akivel a rendezvény után beszélgettünk.

– **Hogyan fogadta a felkérést a püspöki szinódus altitkári feladatára? Különlegessé tette a kinevezést, hogy Ferenc pápa az Ön személyében egy nőt jelölt ki erre a fontos feladatra.**

– Meglepetésként ért. Egy francia szerzetesközösség tagja vagyok, soha nem gondoltam volna, hogy Rómába kerülök. Kicsit félttem is, de bizalommal fogadtam és kegyelemnek tekintem ezt a megbízatást. Ferenc pápa, vagyis az Egyház hívott meg a feladatra, ami számomra Isten hívását jelenti. Az egész életem, a hivatásom ezeknek az egymást követő hívásoknak a sorozata. Ferenc pápa prófétai gesztusa volt ez a nők felé, nemcsak a szerzetes nővérek, hanem a világi hívők felé is. Nagyon sok üzenetet kaptam a világ minden részéről, és érzem, hogy ezek nem csupán nekem szólnak, hanem annak, hogy nőként veszek részt ebben a munkában. Sokan hangot adtak örömüknek és reményüknek, imádkoznak érttem. Ez nagy segítség számomra ezen az úton.

– **Valaki úgy kommentálta ezt a kinevezést, hogy megnyitott egy kaput. Mi történt azóta? Újabb kapuk nyíltak meg?**

– Eleve nem a nulláról indultunk. Az ifjúsági szinódus és az amazóniai szinódus erőteljesen megmutatta, hogy szükség van a nők jelenlétére az Egyház vezetésében. A Christus vivit kezdetű, fiataloknak szóló apostoli buzdítás leírja, az Egyház hivatása az is, hogy megszüntesse a nőkkel szembeni diszkriminációt a társadalomban és az Egyházban. A nők bevonása a folyamatokba már korábban elindult. Ferenc pápa is fokozatosan nyitogatja az ajtókat, az idei év januárjától elérhetővé tette a nők számára a lektori és az akolitusi szolgálatot. Olyan változás ez a társadalomban és az Egyházban, amely korántsem ért még véget, hosszú út áll előttünk. Nem csak nők, hanem sok férfi, papok, püspökök, bíborosok gratuláltak a kinevezésemkor, ami azt jelenti, hogy az egész világ, különösen az új generációk várják ezt a változást, a nagyobb egyenlőséget, a tisztelgetet, az együttműködést.

– **Hol tartunk most a szinodalitás útján, amelyet Ferenc pápa kijelölt az Egyház számára?**

– Hosszú ideje, a II. Vatikáni Zsinat óta járunk ezen az úton. A kérdés az, milyennek kell lennie az Egyháznak a zsinat tanítása nyomán, a Lumen gentium kezdetű dogma-

tikus konstitúció fényében, amely szerint Isten népének valamennyi tagja az életszentségre kapott meghívást, ez az elsődleges hivatása minden megkeresztelt embernek. Ferenc pápasága idején is a zsinat megvalósításának útján járunk, ő most a szinodalitást helyezte előtérbe. Nehéz megmondani, hol tartunk most, hiszen a helyi egyházak, a szerzetesközösségek, a mozgalmak különböző helyzetben vannak, különböző szinteken valósítják meg ezt. Még tanulunk kell, hogy horizontálisan lássuk az Egyházat. Ez nem azt jelenti, hogy nincs szükség hierarchiára, hiszen az is az Egyház természetéhez tartozik, ahogyan a szinodalitás is, vagyis a testvériség, annak tudata, hogy együtt alkotjuk az Egyház közösségét, anélkül, hogy a papok és a többi hívő között választóvonal lenne. Eszerint szeretnénk élni, és ez egy folyamat. Országonként, helyi egyházanként különböző helyzetben vagyunk. Elmondhatjuk, hogy van már tapasztalatunk, de az Egyház szinodális megtérése nem fejeződött be. Erre a megtérésre szól a meghívásunk, ennek tudatában járunk együtt a szinodusi úton, erre hív minket a Szentlélek.

– **Vannak helyek, területek, ahol jobban érzékelhetők már e folyamat gyümölcsei?**

– Igen, például egyre többen vannak az Egyházban, akik ma tudatosabban élik meg azt, hogy meg kell térnünk az átfogó ökológiához. A Laudato si’ kezdetű enciklika segítségével jobban tudatosíthatjuk a társadalomban, hogy tennünk kell közös otthonunkért. A környezet megóvásának kérdése nagyon fontos, és a fiatalok különösen elkötelezettek az ökológia iránt. Az átfogó ökológia alapelvei ugyanazok, mint a szinodalitáséi: minden mindennel összefüggésben van, együttműködésre van szükség. Az Egyház tanulhatja a szinodalitást azoktól is, akik ökológiai, társadalmi területeken végeznek lelkipásztori munkát. A szerzetesi napon, Budapesten is azt láttuk, hogy a különböző szerzetesi közösségek együtt gondolkodnak, segítik az Egyházban ezt a folyamatot. A közösségi élet, a közös imádság tapasztalata szinodális tapasztalat. Lényegesek a világi mozgalmak tapasztalatai is. A Katolikus Akció (Actio Catholica) például módszertanában már eleve hordozza a szinodalitást, a közös gondolkodást és cselekvést. Hasonlóképpen az újabb mozgalmak is, a Sant’Egidio, a Fokoláre mozgalom és mások. Nagyobb kihívásként áll az Egyház előtt, hogy fejlessze a szinodalitást a plébániákon.

Sok plébánián nincs pasztorális tanács, pedig ez nagyon fontos, és az egyházjog elő is írja.

– **„Mindannyian ugyanabban a bárkában vagyunk.” Mit jelent a mai Egyház számára ez**

a Ferenc pápa által használt kép?

– A szinodalitás szép képe ez: nemcsak zárándokok, misszionáriusok vagyunk, akik Isten népeként ugyanazon az úton járunk, hanem egy vagyunk a világ népei között. Ferenc pápa elképzelése szerint az Egyház csónakja a világ csónakjának része. Ez a zsinati látásmód is: az Egyház a világban él, ahogyan a *Gaudium et spes* kezdősorai is mondják: az emberek örömei és fájdalmai Krisztus tanítványainak örömei és fájdalmai is. A szinodális Egyház kilépő Egyház, Isten hívását követve kilép a perifériák felé. Ezt nem lehet elszigetelt módon tenni, együtt kell hordoznunk az Egyház küldetését.

– **Mit tehetünk azért, hogy ez az üzenet elérjen az egyes plébániákra? Hogyan találja meg az Egyház az utat a hívekhez?**

– Nem elég, ha üzeneteket küldünk és felhívásokat tesszünk közzé. Meg kell találnunk a módját annak, hogy a plébániákon az emberek megtapasztalják a szinodalitást. Sok helyen az egyházmegyékben megalakult a szinodusi utat kidolgozó csoport, és plébániai referenseket neveztek ki, akikkel tanácskozásokat, képzéseket tartottak. Ki kell alakítani ezt a hálót, ahogyan sok egyházmegyében már meg is történt, képezni és támogatni kell a referenseket. A plébánosok a homíliában, a hitoktatók az oktatásban is megtalálhatják az útját annak, hogy bevonják ebbe a folyamatba az embereket. Kreativitásra van szükség a különféle helyzetekben.

– **Mi módon tudja az Egyház bevonni a fiatalokat a szinodális folyamatba?**

– Az ifjúsági szinódus tapasztalata alapján jól látszik, a fiatalok szeretnék, hogy meghallgassák őket, és tevékeny szereplői akarnak lenni a folyamatnak. Tagjai sokféle mozgalomnak, és így elsőként

mozdítják elő a szinodalitást. Segítenünk kell abban, hogy részesei lehessenek a folyamatnak, be kell vonnunk a vezetőiket a közös gondolkodásba, ők pedig magukkal tudják vinni a többieket. A szinodális folyamatnak el kell érnie azokra a helyekre, ahol a fiatalok jelen vannak. Az egyházmegyékben, a plébániákon is hívjuk a fiatalokat, hogy kreativitásukkal részei legyenek a folyamatnak, velük együtt haladjunk ezen az úton. Képeznünk kell, meg kell erősítenünk őket, felelősséget adnunk a vezetőiknek. A módszertani bizottságba is meghívtunk két fiatal, mert a látásmódjuk, a hozzájárulásuk nemcsak a fiatalok, hanem az egész Egyház számára fontos.

– **Az Egyház mindig is igyekezett figyelni az idők jeleire. Ebben a pandémiával, háborúkkal sújtott világban hogyan igazíthatjuk lépéseinket a felgyorsult világhoz?**

– Amikor közösen gondolkodunk az idők jeleiről, látjuk, hogy a mai világ megosztott, az emberek ugyanakkor egyre jobban tudatában vannak annak, hogy kölcsönösen függünk egymástól. Valóban egy csónakban evezünk, sürgető szükség van a szinodalitásra, ahogyan az előkészítő dokumentum is kimondja. Mindeközben, a plébániákon is segítenünk kell abban, hogy a valóságból induljunk ki, jól lássuk a világ mai helyzetét. A szinodalitás magna chartája az a négy alapelv, amit Ferenc pápa az *Evangelii gaudiumban* leírt: az idő a tér fölött áll, az egység legyőzi a konfliktust, a valóság fontosabb az eszménél, az egész több mint a rész. Együtt kell gondolkodnunk, hogy lássuk a valóságot. A szinodális Egyház az a dinamikus Egyház, amely zárándokként él a földön, a történe-

lemben. Lentről, a valóságból kell kiindulni, nem pedig egy elképzelésből. Ahogyan Ferenc pápa mondta, a világot kell megváltoztatnunk. Nem tehetünk úgy, ahogyan mindig tettünk, hiszen a világ vál-

tozik. Magyarországra például most sok menekült érkezik, ez új dolog. Az Egyháznak meg kell ismernie az új helyzeteket, meg kell hallgatnia a szegények, a föld kiáltását, hogy megfelelő válaszokat adhasson.

– **Az ukrainai háború milyen hatással van a szinodális folyamatra?**

– Kicsit több időre van szükségünk ahhoz, hogy ezt meg tudjuk fogalmazni. Látjuk, hogy nagy szolidaritással, közösen tudtunk fellépni ebben a helyzetben. Amikor olvasom a menekülteket befogadó ukrán szerzetesközösségek, lengyel önkéntesek tanúságtételeit, akkor azt látom, hogy nem magányos papok, nem elszigetelt közösségek mennek segíteni. Egy ilyen nagy kihívásra nem tudunk mások nélkül válaszolni, és ez konkrét módja a szinodalitás megélésének, az összehangolt cselekvésnek. A háború tragédiájában megtapasztaljuk, hogy nem vagyunk elszigetelve egymástól. A nagy válságok, a világjárvány idején is azt láttuk, hogy jobb, ha nem egyedül keressük a megoldásokat a nagy kérdésekre.

– **Klerikusok és laikusok együtt lélegeznek, ahogyan egyszer fogalmazott.**

– Igen, mert szükségünk van egymás támogatására. Látjuk, ahogy az ukrán papok együtt imádkoznak, a világi hívők támogatják a papokat. Kölcsönösség van ebben, ez maga a szolidaritás. Szörnyű helyzetekben nem lehet egyedül járni az úton. Fontos számomra Geneviève de Gaulle tanúságtétele. De Gaulle tábornok unokahúga a második világháború idején csatlakozott az ellenálláshoz, a németek koncentrációs táborba

hurcolták. A háború után hazatért Franciaországba, és tagja lett Joseph Wresinski atya ATD Negyedik Világ elnevezésű lelkeségi mozgalmának. Írt egy szép könyvet *A remény titka* címmel, amelyben a koncentrációs táborban megélt tapasztalatai nyomán megfogalmazza tanítását: a remény titka a testvériség és a szolidaritás.

– **Hogyan látja az Egyház jövőjét, milyennek képzei el az ideális Egyházat?**

– A szinodusi folyamat kapcsán a fiatalokkal, a szinodális atyákkal megtapasztalhattam a testvériség, az együttműködés, a kölcsönös felelősség alapján működő Egyházat: fiatalok és idősök, bíborosok és világi hívők, férfiak és nők együtt gondolkodtak, és ebből nagy öröm fakadt. Az ifjúsági szinódus végén mintha megéltém volna Isten országát a földön. Nagyon nagy mélység van benne, ezt látom az ifjúságpasztoráció során is. A harmadik évezred Egyháza a szinodalitásra kapott meghívást, de ennek gyakorlati megvalósulása nincs előre elrendezve, ez a helyi egyházak feladata. Nyitva áll az út. Nem érkezünk meg a túlpartra, a klerikális Egyházból a szinodális Egyházba. Azt látom, hogy el kell hagynunk a partot, amit ismerünk, mert ott visszaélések történtek. De olyanok vagyunk, mint a tanítványok a csónakban. A tengeren lenni nem könnyű, viharok is vannak, ám hívást kaptunk, át kell eveznünk a túlpartra. Most még a tengeren vagyunk, a csónakban, de tudjuk, hogy Jézus itt van velünk, nincs mitől tartanunk. Persze félünk, ahogyan a tanítványok is féltek, ez ember voltunk tapasztalata. De ha együtt hajózzunk, haladunk a túlpárt felé.

– **Az átalakulást a saját életében már megélte. Mit jelent Önnek?**

– Elsőként nekünk kell megtérnünk, hogy az Egyházban, a szinodális úton jobban részei legyünk a „mi”-nek. Húsvéti út ez. Egy évvel ezelőtt kerültem Rómába, voltak elképzeléseim, de ez az átalakulás útja, együtt járunk rajta másokkal, akik különböznek tőlünk. Spirituális és emberi út ez, amelyen sok mindent hátra kell hagynunk. A szinodális út számomra metanoia. Nem lehet a szinodalitáson dolgozni anélkül, hogy mi magunk ne járjunk a megtérés útján, ami a sebezhetőség útja is: látom a bűneimet, a korlátaimat, ez mindennapos tapasztalatom. Senki sem birtokolja egyedül az igazságot. A szinodalitás nyitottságot és nagylelkű szívet kíván tőlünk, hogy valóban az átalakulás útján járassunk.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Merényi Zita

Építsük újra közösségeinket!

Rendhagyó rekollekció Máriapócon

A Nyíregyházi Egyházmegye pappjai és világi munkatársai számára tartottak rekollekciót március 18-án Máriapócon. A találkozóra minden egyházközösség delegált valakit, lehetőleg a világi elnököt, mert a téma legalább annyira szólt a civileknek, mint a klérus tagjainak.

A találkozó kezdetén, az előadást megelőző vecsernyén elhangzott beszédében is a megújulásra utalt Szocsa Ábel nyíregyházi megyéspüspök.

Közös esténk hasonlóan lehet a kegytemplom, amely most foltos, gépek veszik körül, ezek segítenek a

morral mesélik el, miként tanultak bele egy plébánia életébe számtalan próbálkozáson, hibán, sikeren és bukáson keresztül, és végül hogyan szerették meg igazán a saját plébániájukat. A szerzők saját gyakorlati tapasztalataik alapján hívják az olvasókat a tanítványságra és az Egyház építésére az evangelizáció útján. Olyan közösségek létrehozására, amelyek nyitottak a még kívülállók felé is” – hangzott el a könyvajánlóban.

Előadásában Nyéky Kálmán nem pusztán a könyvről beszélt. Őszintén idézett fel személyes példákat is, kendőzetlenül feltárt alapvető nehézségeket, problémákat.

munkásoknak a magasabb helyeket is elérni – fogalmazott a főpásztor. – Látjuk, hogy minden hibát kijavítanak. Nézzünk magunkba, tekintsük át egyházközösségeink „hibáit, hiányosságait”, és kezdjük el javítani!

A találkozón Nyéky Kálmán bemutatta az *Újraépítve* című könyvet, mely egy sikeres példát mutat be egy közösségről, ahol a hívek száma néhány év alatt megháromszorozódott.

„Michael White atya és munkatársa, Tom Corcoran őszintén és sok hu-

Öt nagyobb témát érintett: imádság, közösség, tanítványság, szolgálat, misszió (evangelizáció). Minden arra irányult ezen az estén, hogy erősebb, előbb egyházközösségeket teremtsünk a jelenlegieknél – írta összefoglalójában Orosz Rita.

Kérdéseivel az előadó bevonta az együttgondolkodásba a jelenlévőket, így keresve a lehetséges megoldásokat.

Forrás: Nyíregyházi Egyházmegye
Fotó: Máriapócs Nemzeti Kegyhely

Új templom épült a Nagykunság szívében

Utoljára az 1300-as években állt templom a Jász-Nagykun-Szolnok megyei Kenderestől alig pár kilométerre található, ötszáz lelkes Bánhalmán. Az új templomot Ternyák Csaba egri érsek szentelte fel március 22-én.

A „Tisza-tavi templomok útján II. – kulturális turisztikai desztináció” elnevezésű pályázat segítségével három évvel ezelőtt indult meg a település templomának építése – mondta el a Szent István Televízióan a település plébánosa, Koltavári Attila, aki a szentmise elején köszöntötte a jelenlévőket és hálafejezt ki az építkezés megvalósulásáért.

Ternyák Csaba érsek prédikációjában emlékeztetett Szent István rendeletére, mely szerint minden tíz falunak építenie kellett egy templomot. Ma már minden település arra törekszik, hogy legyen saját temploma, a bánhalmi emberek ezen vágya is megvalósult. „Kell egy hely, ahol az Istenrel találkozhatunk. Találkozunk az imádság révén, a szent liturgia révén, a szentségekben való részesedés által. Isten itt gyűjti össze az ő népét. Itt alakít ki egy olyan közösséget, akikre azt lehet mondani, hogy ők Isten népe” – mondta a főpásztor. Emlékeztetett, hogy Isten szövetséget kötött az emberrel, a most felszentelt templomnak is az az egyik jelentősége, hogy most már látható módon is szövetségre lép Isten a bánhalmiakkal.

„Az egyes országok különböző szövetségeket alakítanak ki egymással, azért, hogy erősebbek legyenek. Most, amikor háborús feszültség van Európában, még inkább érezzük annak a jelentőségét, hogy erős szövetségeseink legyenek. Olyan nemzetközi szervezetekbe tartozunk magyar emberekként, amely nemzetközi szervezetek garantálják a biztonságunkat, garantálják a fejlődésünket. De ne feledkezzünk meg arról, hogy az igazán erős szövetség nem a földi szövetségek által valósul meg, hanem az az igazán erős, amit az Isten kötött meg velünk.”

A Mindenszentek litániája elimádkozása után az érsek felszentelte a templomot, amely az állam által pályázat útján biztosított közel harmincmillió forint, az Egri Főegyházmegye által nyújtott huszonötmillió forint, valamint az önkormányzat hárommillió forint

összegű támogatásából épült meg. A templom hangját a gyöngyösi Szent Bertalan-plébániatemplomból kapták, a padokat, berendezési tárgyakat, miseruhákat Olaszországból hozták. Az oltár mögött elhelyezett, a Szent Családot ábrázoló üvegablak korábban az egri érseki palota kápolnáját díszítette.

A szentmise végén elsőként Pádár Lászlóné, Kenderes korábbi polgármestere köszöntötte a megjelenőket és ismertette a település történetét. „Ez a kis település nemcsak egy épülettel lett gazdagabb, hanem annak lehetőségével is, hogy az itt lakók lelkiükben is

töltekezhetnek, helyben valósulhat meg olyan hitélet, mely még közelebb hozza egymáshoz a híveket.” Pádár Lászlóné örömét fejezte ki, hogy a településnek egy régóta dédelgetett álma vált valóra ezzel a templommal.

Fazekas Sándor kormánybiztos, volt vidékfejlesztési miniszter igazi ünnepnek nevezte a templomszentelést, amelyben összefonódik a múlt, a jelen és a jövő. Bánhalma nemcsak egy ház, hanem egy település, amelyben van lélek, amelyben van erő, amelyben van összetartás – fogalmazott ünnepi beszédében F. Kovács Sándor, a térség országgyűlési képviselője.

Az ünnepi beszédek sorát Hubai Imrének, a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Közgyűlés elnökének köszöntője zárta, aki rámutatott, hogy nemcsak lakás kell ahhoz, hogy egy településen éljünk, hanem ott-hon. A szentmise után szeretetvendégséggel zárták az ünnepet a közösség tagjai.

Forrás és fotó: Egri Főegyházmegye

Megáldották a felújított plébániaépületet Ászáron

Új oltárt szentelt és megáldotta az új ambórt Veres András győri megyéspüspök az ászári Szent György-templomban március 12-én. A szertartást ünnepi szentmisén végezte el a főpásztor, az egyházközösségek korábban szolgáló és a környező települések lelkipásztorainak koncelebrálásával.

A szentmisén részt vett Czunyiné Bertalan Judit országgyűlési képviselő, Veres Zoltán megyei jegyző és Pekár Zsolt polgármester is.

Az új oltárt és ambórt Herendi Károly és munkatársai készítették.

A szentmisét követően a templomból a Boldogasszony anyánk régi magyar himnuszt énekelve sétáltak át a megjelentek a plébánia épületéhez, amelyre Isten áldását kérte Veres András megyéspüspök.

*

Az Ászári Római Katolikus Plébánia és a településen tevékenykedő civil szervezet, az Ászári Honismereti és Helytörténeti Egyesület összefogása révén, pályázati forrásokat is felhasználva részlegesen felújították a plébánia épületét is, amelyben emlékszóbat alakítottak ki az egykori plébános, Hérics Márton tiszteletére. Az épület kívülről megújították, valamint új mosdókat alakítottak ki benne, felújították és bebútorozták a közösségi helyiséget. A településen hosszú ideig szolgáló plébános, Hérics Márton emlékére egy szobát rendeztek be.

Az egykori lelkipásztor életét és munkásságát bemutató könyvet is megjelentettek az ünnep alkalmából, amelyben a szerző, Árvai Lajos így ír Ászár hajdani plébánosáról: „Több nyelven beszélt, írt és fordított. Egyházi, vallá-

si, kulturális és botanikai témákból több lapban is publikált. Többféle tudományban elmélyedő személyisége révén korának polihisztraik közé tartozott. Szerteágazó mecenatúrával rendelkezett. Célu tűzte ki a közeli és távoli környezet szellemi megnyerését. Kifűnő szervezőkészsége, külföldi útjain szerzett tapasztalatai, hatalmas munkabírása segítették céljai elérésében.”

A plébániaépület részleges külső és belső felújítása a Magyarország Kormánya által a Magyar Falu Program keretében kiírt, az Egy-

házi közösségi terek fejlesztése című pályázat forrásaiból, a Győri Egyházmegye támogatásából, valamint Ászár Község Önkormányzatának finanszírozásából valósult meg. A közösségi helyiség bútorozása a Magyar Falu Program Falusi Civil Alap keretében a Községi tevékenységek és feltételeinek támogatása című pályázat forrásából vált valóra.

Forrás: Győri Egyházmegye
Kohlne Iváncsai Katalin
Fotó: Jámor Lajos

Megújult a szolnoki Szentháromság-templom

Marton Zsolt váci megyéspüspök március 19-én ünnepélyes liturgia keretében áldotta meg a felújított – egykori ferences – szolnok-belvárosi Szentháromság-templomot és rendházát. A nagyszabású munkálatok során nemcsak a külső homlokzat újult meg, hanem a templombelső is, valamint bővítették az urnatemetőt.

Az ünnepi liturgiát követően ünnepi beszédet mondott Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára; Kállai Mária, a város országgyűlési képviselője; továbbá Szalay Ferenc polgármester. Kulturális műsorral készültek a Szigligeti Színház művészei, illetve az ünnepség résztvevői a Jubilate, valamint a Csillagfény kórus előadását is hallhatták.

A templom és az egykori ferences rendház története 1718-ra nyúlik vissza, akkor kezdődött meg a Szentháromságnak szentelt kápolna építése, ami a mai nagytemplom szentélye. Mivel ezekben az években a város lakossága rohamosan növekedett, a kápolnát bővíteni kellett. Az építés tervezésével és lebonyolításával Giovanni Carlone egri építőmestert bízták meg. Az érett barokk stílusú templom – mely műemléki védettséget élvez – végül 1754-re épült fel, mai formáját a 19. században nyerte el.

„A kőtemplom megújult, most rajtunk a sor, hogy a lélek temploma is megújuljon” – mondta Gáspár István plébános a Váci Egyházmegyei Katolikus Televízióan nyilatkozva. A 2019-ben elkezdődött nagyszabású munkálatok során nemcsak a templom külső homlokzata újult meg, de a belső terekben restaurálták a freskókat, felújították a padokat, gyónatószekereket, mellékoltárokat, továbbá bővítet-

ték az urnatemetőt. A felújítás 1,5 milliárd forint összegű kormányzati támogatásból valósult meg.

Marton Zsolt váci megyéspüspök az ünnepségen beszélt a templomok szerepéről, jelentőségéről, melyek nem csupán épületek vagy szép műalkotások; a templom sokkal több ezeknél, „az imádság helye és szent lehetősége”. Hozzátette, hogy emberként szükségünk van fizikai helyre és időre Isten imádsághoz, és szükségünk van a liturgiára, „mert itt a földön testből és lélekből állunk, dicsőítésün-

ket az anyagvilág művészileg megformált alkotásain keresztül fejezzük ki. A templom megáldásának az ünnepére erre utal: dicsőítjük az Urat és hálát adunk az ő teremtményeikért.”

Forrás: Váci Egyházmegye
Fotó: Pókász Endre

A megbocsátás a szeretet feltámadása

Székely János püspök az ószövetségi József történetéről

Idén Székely János szombathelyi megyéspüspök az előadója a budai Szent Imre-plébánia Lépések a szeretet ösvényén című nagyböjti, háromalkalmas lelkipályázatának, kéthetente szerda esténként. A főpásztor a második alkalmon, március 23-án a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium dísztermében József és testvérei története kapcsán a megbocsátásról mint a szeretet feltámadásáról szólt.

Székely János az ószövetségi József történetéről elmondta, abban egy döbbenetes családi dráma is megbújik: van egy gyűlölt testvér, akit a féltestvérei megvetnek és eltávolítanak maguk közül, de aki a döntő pillanatban megbocsát, felülkerekedik benne a szeretet.

József nagyon szeretett gyermek volt: apjának, Jákobnak azért volt a kedvence, mert a kedves feleségétől, Ráhel-től született, ráadásul sokáig ő volt a legkisebb fiú. Apja a szeretetét azzal is kimutatta, hogy egyedül ő kapott egy nagyon szép, hosszú, tarka ujjú köntöst.

József álmodozó, reményekkel teli gyermek volt, a Bibliából jól ismertek az álmiai, amikor a testvérei kévéi meghajolnak az ő kévéi előtt, illetve amikor a csillagok, a Nap és a Hold meghajolnak előtte. Thomas Mann a *József és testvérei* című regényében azon gondolkodik el, hogy mit jelentenek ezek az álmok. Az író szerint József azt érezte, hogy tenyerén hordja a világot, hogy valami küldetése van, de hogy ez pontosan mit jelent, arról nem volt tudomása.

Székely János ezután egy kisebb kitérőt tett elmélkedés-

legesen egy „titokzatos magzatburok”. Ha két szülő egymás mellé lehuppan, átöleli egymást, a kisgyermek egyből beül közéjük vagy valamelyikük ölébe, mert annyira a biztonságot jelenti számára a szeretetük. Ha a családban szerető légkör tapasztalható, akkor egy még tágabb magzatburok, maga a világ is körbeveszi a gyermeket, ahol érzi, hogy az Isten tenyerén jó helyen van. Ezért a legnagyobb ajándék az, ha a szülő Istenhez elvezeti a gyermekét.

A főpásztor a világ megismeréséről is hosszasan beszélt, természettudományos és filozófiai szempontokat is felvetve. XVI. Benedeket idézte, aki sokat töprengett az emberiség felvilágosodáskori – „kamaszkori” – lázadásán, amikor a filozófia leszögezte: a világ nem megismerhető. Az emeritus pápa úgy vélekedik, hogy ebben az esetben nem egyfajta rádöbbenésről van szó, hanem inkább arról, hogy az ember eldöntötte, nem is akarja megismerni az univerzumot, hanem inkább használni akarja. Mert ha felismernénk a világunkban egy gyönyörű rendet, akkor e szerint kellene élnünk, és sokan zsigerileg láznak ez ellen. Székely János szerint a vallásos nevelés a gyermekeket erre az objektív valóságra vezeti el, arra, hogy a világ az Atya, a Fiú és a Szentlélek örök szeretetéből van.

Visszatérve József történetéhez, a püspök arról beszélt, a Biblia nem rejt véka alá, hogy maga József is hibás volt: egy elkényeztetett gyermek, aki a testvérei gyalázatát elvitte az apjukhoz, azaz kihasználta azt, hogy apja kedvence, és árukkodott.

Hány gyermek van így elkényeztetve, mint József! Virtuális, kipárnázott gyermekkoruk van, nem kell az idős nagyszüleiket meglátogatniuk, a világ nehézségeivel szembesülniük, így a gyermekben az ültetődik el, hogy ő a világ közepe.

Így aztán nehezen is lesz belőle nagylelkű felnőtt. Ennek kapcsán azt a történetet mesélte el Székely János, hogy a piac mellett elmenve egy gyermek éppen az anyjától kapott édességet nyitotta volna ki, de meglátott egy kollidust, s inkább neki adta. Egy másik asszony erre azt kérdezte az anyától, akkor most jutalmul vesz a fiának még egy csokoládét? Ő azt válaszolta, nem, mert meg kell tanulnia, hogy adni annyi, mint áldozatot hozni. „A nevelés nem kényeztetés, hanem a szeretet útján való elindulás” – hangsúlyozta az előadó.

Székely János felidézte, mennyi csúcspont és mélypont volt József életében: Potifár magas pozícióba helyezte, de Potifárné beteljesületlen vágyai miatt bosszút állt rajta, ekkor József a leg-

magasabbról a legmélyebbre került, aztán a börtönben a börtönparancsnok újólágyelt rá. József ezekben a történetekben nem látta a miértet, de azt igen, hogy Isten vele van. A fáraó álmainak megfejtése után igazán magas polcra került, és egyszer csak fordult a kocka, ami a tíz testvérével való kapcsolatát illeti: akik egykor elveszejtették őt, most leborultak előtte. Ekkor bizony megkísértette Józsefet a bosszú, de mégis a szeretet, az egység diadalmaszkodott benne.

Három pillanat volt, amikor József sírni kezdett – ez a három pillanat határozta meg, hogy a megbocsátás lett a győztes a szívében. Először is, amikor börtönbe záratta a testvéreit, és ott hallotta, hogy azt beszélik, biztosan amiatt

ivópoharát becsempészte az öccse táskájába, és lopással vádolta meg. Az, hogy a testvérek egy emberként visszamentek, és kiálltak öccsük mellett, sőt Júda saját magát ajánlotta Benjámint helyett, Józsefnek megmutatta, hogy tanulnak az öellene elkövetett bűnükéből, és még egyszer nem teszik meg azt.

Az egész történet azt is megmutatta József számára, hogy nem a testvérei gonosz-sága miatt került Egyiptomba, hanem Isten előre küldte őt, hogy megmenthesse a családját, a népét. Én is akkor tudok megbocsátani, ha látom, „az életben nem én vagyok a legfontosabb, hanem az én igazam, az én boldogságom, hanem legalább annyira a társamé”, a másiké. A megbocsátás a szeretet feltámadása, nem a múltat vonatkozik, hanem a jelenre és a jövőre – világított rá a szónok.

A Biblia nem arra tanít, hogy a feketét is fehérnek mondjuk, hanem arra, hogy mondjuk ki az igazságot, de szeretettel, és bocsássuk meg a bűnököt. Arra sem buzdít, hogy mindent a szőnyeg alá söpörjünk; gyakran könnyebb nyelni, mint valamit őszintén kimondani, a *Szentírás* mégis arra hív: „fedd meg őt négy szemközt”, ha hallgat rád, nyert ügyed van. Ugyanakkor jogos, hogy az embernek legyen lelki önvédelme, és csak azt engedje be szíve szentélyébe, aki épít – fűzte hozzá a püspök. – Ez azonban nem fajulhat odáig, hogy a rosszindulat, a gyűlölet növényét engedjük gyökereit verni a szívünkben, ellenben imádkozunk kell azért, hogy aki ellenünk vétett, belássa a tévedését.

Székely János a megbocsátás négy lépését vázolta fel: 1. Végérvényesen lemondok arról, hogy a sérelmet megboszszuljam, és végleg Isten kezébe helyezem a történeteket. 2.

Távolságot jó kívánnak a másiknak, őszintén a javát akarom. 3. Ha találkozunk, képes vagyok köszönni neki, segíteni apró kis gesztusokkal. És ha éveken át tesszük ezt, akkor elérkezhet a 4. lépcsőfok, azaz érzelmeinkben megszületik a megbocsátás.

A megbocsátás áldást és életet ad, annak is, aki adja és annak is, aki kapja, egyáltalán nem gyengeség, hanem újjáteremtő erő – hangsúlyozta Székely János. – Elzárkózni könnyű, de ahhoz erő kell, hogy egy feleséget, egy férjet egy életen át szeressünk, egy családot megtartsunk.

A szombathelyi megyéspüspök két megbocsátástörténetet tárt még a hallgatók elé. A hétköznapiabb, de egyáltalán nem szokványos szerint a budapesti feleség egy gyors-hajtáshoz kapcsolódó fénykép kapcsán jött rá, hogy a férje megcsalta, mégsem rendezett jelenetet; ha nagy-nagy szomorúsággal is, de ugyanúgy megcsinálta a vacsorát, mint máskor. Ennek hatására döbbenet rá a férje, hogy milyen nagyszerű, csodálatos felesége van, és megfogadta, megfogadták, hogy most és mindörökké gyors-hajtás nélkül folytatják az életüket.

A másik a ruandai Ubald atya története volt, aki gyermekként megtapasztalta az ellenséges törzs tagjainak támadásait. Az ellenség egy alkalommal a falu férfait el is vitte, s ők soha nem is tértek vissza, köztük volt Ubald atya apja is. 1994-ben Ruandában egy hónap alatt egymillió embert öltek meg, ekkor Ubald atya édesanyját és nyolcvan közeli rokonát vesztette el. Ennek a szörnyűségnek a hatására elhagyta országát, ahogy hívta, a sátán földjét. Annyira sokkolták a történetek, hogy a *Miatyánkot* sem tudta végigmondani, mert nem tudta kiejteni a száján: „ahogy mi is megbocsá-

tunk az ellenünk vétkezőknek”. Egy barátja javasolta neki, hogy menjen el Lourdes-ba, ott a Szűzanya meggyógyítja. S valóban, azt hallotta, hogy Mária arra kéri: „Menj vissza, vedd föl újra a keresztedet!” Ezután visszatért hazájába, és a gyűlölet földjén a szeretetről beszélt. Az egyik mise végén odament hozzá egy férfi, és megkérdezte, hogy meg tudna-e bocsátani az édesanyja gyilkosának. Ubald atya azt mondta: „Nem tudom, ki ölte meg, de talán jobb is így.”

A férfi erre letérdelt, és elmondta, hogy ő volt a gyilkos, akit akkor teljesen elborított a gyűlölet, és azt sem tudta, mit cselekszik, de kérte Ubald atyát, hogy bocsásson meg neki.

A pap szemét elöntötték a könnyek, képtelen volt megmozdulni, és saját bevallása szerint hatalmas, különös forróság töltötte el, már nem ő cselekedett. Fölsegítette a férfit, és azt mondta neki: „Jézus Krisztus nevében megbocsátok neked.” Olyannyira igaznak bizonyultak a lelkipásztor szavai, hogy az özvegy és igen rossz anyagi körülmények közé került férfi családját rendszeresen támogatta, sőt ő taníttatta ki anyja gyilkosának mindkét gyermekét. Ubald atyához áramlani kezdtek az emberek, ő pedig számos szentmise végén megkérte a vétkezőket, térdeljenek le és kérjenek bocsánatot, s a mellettük állók, akik az áldozataik családjából kerültek ki, megbocsátottak nekik.

A *Lépések a szeretet ösvényén* című lelkipályázat utolsó alkalma: április 6., szerda 20.30. A lelkipályázatos beszéd helyszíne ezúttal is a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium (Budapest XI., Villányi út 27.) díszterme lesz.

Agonás Szonja
Fotó: Lambert Attila

„
Én is akkor tudok megbocsátani, ha látom, „az életben nem én vagyok a legfontosabb, nem az én igazam, az én boldogságom, hanem legalább annyira a társamé”, a másiké

sében, hogy József álmai kapcsán arról beszéljen, mit jelent gyermeket nevelni, úgy, hogy a gyermeknek álmai legyenek.

Egy szülő elsősorban nem szavakkal nevel, hanem sokkal inkább a lényével – mutatott rá a püspök, hozzátéve, hogy a két szülő egymás iránti szeretete határozza meg a gyermek számára az otthont, a saját későbbi kapcsolatait erről a kötelekről másolja. Ha a gyerek látja, hogy meg lehet bocsátani azt, ha valami nem jól sikerül, ha van értelme a másik felé közelítenie, akkor úgy érzi, jó helyre érkezett, szép a világ. Ha azonban azt éli meg, felesleges bármit is kimondania, mert nincs fogatja, nem hallgatják meg, akkor begörcsöl, megijed, bezárkózik önmagába.

Székely János családlátogatásokkor sokszor megtapasztalta, hogy a szülők élete tény-

A hivatás és az életszentség útja

Beszélgetés Marton Zsolt családreferens püspökkel

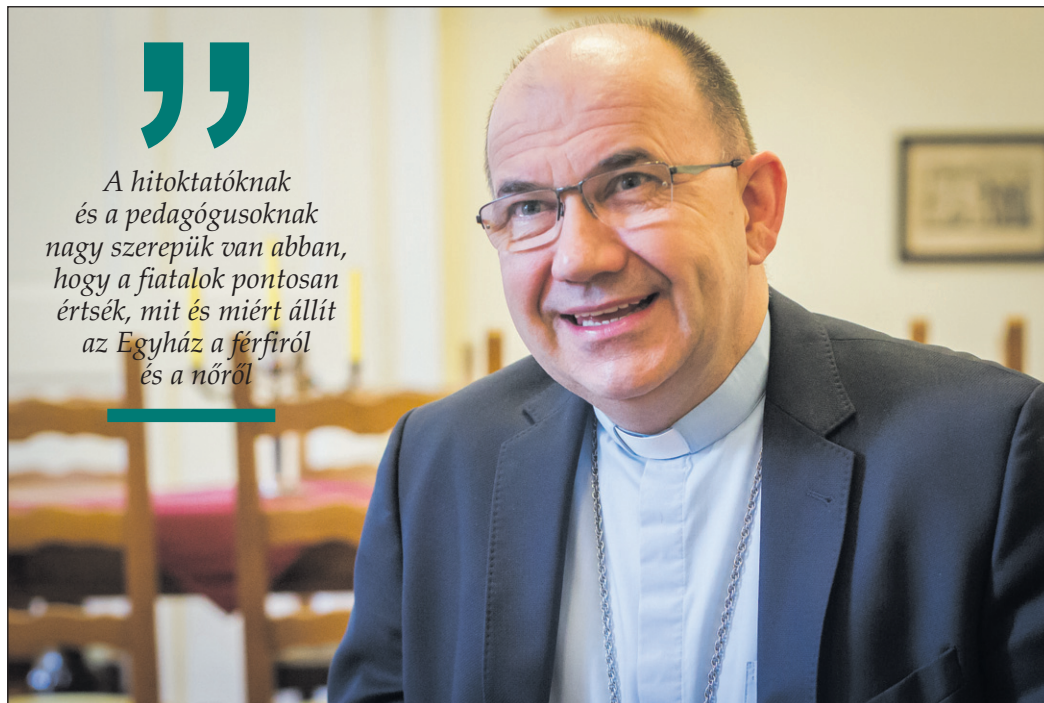
(Folytatás az 1. oldalról)

– Mi lehet e támadások oka? Ez már csak azért is kérdés lehet, mert elsőre azt gondolnánk, hogy mindenki egy jól működő, szeretetre épülő családot szeretne magának.

– Valóban azt látjuk, hogy Magyarországon is sok oldalról éri kritika a családot, a család intézményét. Az Egyháznak erre úgy kell reagálnia, hogy közben ne bocsátkozzon politikai vitákba. Világossá kell tenni, hogy az Egyház azért mondja ki a családdal kapcsolatos álláspontját, mert Krisztus tanítását képviseli. A genderfelfogás világszerte át-meg átjárja a médiát, ezt mindannyian tapasztalhatjuk. Napjainkban a genderideológiának olyan szerepe van, mint az ókorban a gnózinak. Mintha valamiféle új, mindenre alkalmas tudás lenne az ezt követők birtokában, amely választ ad a család, a férfi és a nő szerepét firtató kérdésekre. A hitoktatóknak és a pedagógusoknak nagy szerepük van abban, hogy a fiatalok pontosan értsék, mit és miért állít az Egyház a férfiról és a nőről. Nyilvánvalóvá kell tennünk, hogy ez az üzenet a *Szentírás*on alapul, a *Bibliában* pedig a természettörvényre ismerhetünk rá. Valóban mindenki szerető családra vágyik, ám a számtalan behatás miatt korunk embere eltér a természettörvénytől, és inkább az ösztöneire hallgat. Ez a külső nyomás olyan nagy erővel hat, hogy elnyomja azokat a tiszta belső hangokat, amelyek a valódi természete felé vezérelnek. Ha valamit sokan és sokszor mondanak, azt még akkor is elhiszük, ha ellentétes a belső világunkkal. A mai ember azt hiszi, hogy boldogsága sokkal inkább a fogyasztástól és a birtoklástól függ. Ez ellen tudatosan kell fellépni.

– Hogyan működik a magyar Egyházban a családpsztoráció?

– A hazai családpsztoráció alapja a stabil és összeszokott családreferens közösség. Szinte valamennyi egyházmegyében van kinevezett referens házaspár és egy családreferens pap, akik mögött gyakran egy önkéntes csapat áll. Püspökükkel együttműködve

A hitoktatóknak és a pedagógusoknak nagy szerepük van abban, hogy a fiatalok pontosan értsék, mit és miért állít az Egyház a férfiról és a nőről

készítik elő az adott év psztorális tervét, együtt szervezik az egyházmegye családpsztorációs eseményeit, elkötelezetten vesznek részt a Családügyi Bizottság programjain és adott esetben a munkájában is.

Mindenkori célunk, hogy elmélyítsük, és a mai ember számára érthető, világos módon kommunikáljuk a Katolikus Egyház házassággal, családdal kapcsolatos hivatalos megnyilatkozásait, tanítását. A hiteles keresztény családoknak kiemelt szerepük van az evangelizálásban. Ez a szolgálat azonban csak akkor hatékony, ha a szentmisén túl más egyházi rendezvényeken, imaalkalmakon is meg tudjuk szólítani a család minden egyes tagját, korosztályának vagy érdeklődési körének megfelelően. Az általános iskolás gyerekeket és a középkorúakat a nekik megfelelő módon kell bevonni az egyházi életbe. A férfiakat férfikörbe lehet hívni; a legutóbbi papi családpsztorációs nap egyik fő témája is ez volt. Természetesen az idősek számára is szervezni kell nekik való programokat.

– Patris corde (Apai szívvel) kezdetű apostoli buzdtításában Ferenc pápa azt írja, hogy „a világnak apákra van szüksége”. Milyen a jó apa?

– A férfi a biztonságot adó, az erőt képviselő a családban is. Inkább lélektanilag, szellemi értelemben, hiszen nem

kell minden férfinak súlyemelőnek lennie. Legtöbbször az apa felelőssége, hogy a család anyagi értelemben is biztonságban érezhesse magát. De az is fontos, hogy az apa játsz-

szon a gyerekeivel, legyen jelen a mindennapokban, hiszen csak így látják a gyerekei, milyen a férfi, ez pedig elengedhetetlen a helyes nemi szerepek elsajátításához. Leginkább az apának kell mintát mutatnia a világos szellemi tartás tekintetében is.

– Milyen a jó anya?

– Az anya a befogadó és az otthonteremtő, ő az, aki me-

legséget áraszt, akihez oda lehet bújni. Nem véletlen, hogy a gyermek első néhány évében rendkívül fontos az anya jelenléte. A dajkáló, kitartó, türelmes anyai szeretet nélkül

nem működhet jól egy család. Ez még akkor is érvényes, ha az anya fontos beosztásban dolgozik.

– Milyen szerepük van Ön szerint a családban a nagyszülőknek?

– A szülők állnak a nevelés frontvonalában, ezért ők sokszor szigorúbbak, míg a nagyszülők feladata inkább a kénevezetés. A papnevelés ha-

sonlatát használva: a szülő a fegyelmi előjáró, a nagyszülő pedig inkább egy bölcs spirituálisra hasonlít. Ferenc pápa tavaly a nagyszülők és idősek első világnapja alkalmából nagyon világos feladatot adott a nagyszülőknek: vállalják az álmaikat, hogy a fiatalok tovább tudják vinni azokat. Legyenek a szövetségeseik, adják át nekik az emlékeztetőket, hogy az tanítás lehessen, és imádkozzanak, mert ezzel erőforrást nyújtanak a családjuknak.

– Rómában rendezik meg idén a Családok X. Világtalálkozóját. Mit kell tudnunk erről az eseményről?

– Ferenc pápa szándéka szerint ez nem egy találkozó lesz, hanem sok. Ennek nemcsak az az oka, hogy a tervezés során még javában tombolt a koronavírus-járvány, hanem az is, hogy a Szentatya fontosnak tartja az egyházmegyei szintű psztorális szolgálatot. Vagyis a rómaival párhuzamosan több helyi találkozó valósulhat meg.

imádságával ér majd véget, melynek során Ferenc pápa meghatározza a találkozón részt vevők küldetését. Az egyházmegyei családi találkozók nem feltétlenül ebben az időpontban lesznek. Az időtartamuk is változó, lehetnek egy- vagy többnaposak is. A Váci Egyházmegye találkozója július 2-án kerül sor Veresegyházon. Az egyházmegyei találkozók lesz tanúságtétel, érthető és világos tanító alkalmak, művészi produkciók, sport- és gyermekprogramok is, vagyis minden, ami a családokat érinti.

– Az Új Ember mellékleteként jelent meg a Felkészítő katekézisek a Családok X. Világtalálkozójára. Mit tartalmaz ez a kiadvány?

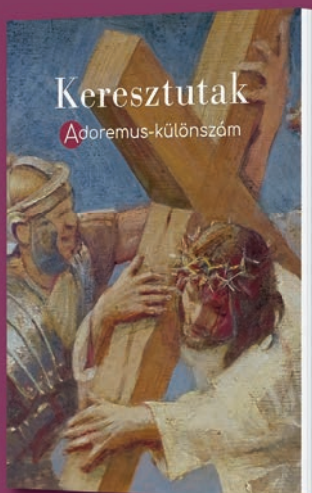
– Ebben hét téma köré csoportosítva találunk gondolatokat. Ez a katekézis abból indul ki, hogy a meghívást mindannyian Istentől kapjuk. Szó esik benne az életszentségről és a bibliai Názáret példájáról, amely arra hív, hogy tegyük megszokottá a szeretetet. Azt is megtanulhatjuk, hogy miért fontos a családban a testvériség. Ezzel kapcsolatban a katekézis hangsúlyozza, hogy a családban megtanult testvériséget kell továbbvinnünk a társadalomba. A *Szabad? Köszönöm! Bocsánat!* című fejezetek főbb gondolatai után néhány kérdés segíti az elmélyülést, a végén pedig további elmélkedésre javasolt olvasmányokat ajánl a kiadvány.

– Ebben a katekézisben azt olvassuk, hogy a kifejezések „nyitják meg az utat afelé, hogy a családban jól és békésen tudjunk élni”. Hogyan nyilvánul meg ez a gyakorlatban?

– A szeretetet is tanulni kell. A jót természetesnek vesszük, míg a rosszért reklámalunk. Sokszor illetéktelenül avatkozunk be a másik életébe, köszönetet mondani pedig elfelejtünk. Sem Istennek, sem egymásnak nem adunk hálát. De a legnehezebb a bocsánatkérés. Ennek kultúrája azt jelenti, hogy a bocsánatkérésnél nemcsak az értelmemet kell aktivizálnom, hanem az érzelmeimet is ebbe az irányba kell terelnem.

Baranyai Béla
Fotó: Lambert Attila

AZ Új Ember KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

KERESZTUTAK
Adoremus-különszám

Michael Marsch OP
AZ IRGALMASSÁG
JELZŐTÜZE

Hosszútávú menekültellátásra készülünk

Beszélgetés Zagyva Richárddal, a Katolikus Karitás alelnökével

(Folytatás az 1. oldalról)

– **Hány menekült érkezett eddig?**

– Az első napokban ezek lépték át a határt, közülük öt-hat ezer kereste fel a Katolikus Karitás segítségpontját. Március 2-től állandósult a menekültek száma, naponta átlagban két-háromszáz menekültet fogadunk Barabáson. Néhány nappal ezelőtt száz körülire csökkent az érkezők száma, de 20-án újból emelkedni kezdett. Összesen eddig közel nyolcezer menekült érkezett a barabási segítőpontra.

– **Honnan érkeztek a menekültek?**

– Először elsősorban Kárpátaljáról jöttek, többnyire magyarok, később azonban már egyre több, csak ukránul beszélő érkezett, sokan egészen messziről, az ország keleti részeiből. Sok, Ukrajnában dolgozó vagy tanuló külföldi fordult meg Barabáson.

A segítségkérők között kevés a férfi, sok közöttük az idős, általában a hozzánk érkezők kétharmada felnőtt, és egyharmada gyermek.

Példaként március 8-án 114 gyermek és 212 felnőtt kért segítséget, 11-én 71 gyermek és 283 felnőtt érkezett Barabásra.

– **Mire van szüksége a menekülteknek, és meddig maradnak?**

– Nálunk néhány órát, esetleg egy éjszakát töltenek a menekültek, utána utaznak tovább. Ez egy melegező, ahol élelemhez, forró teához jutnak, emellett információval is szolgálunk arról, hogy miként tudnak továbbutazni. Egyik legfőbb tevékenységünk annak megszervezése, hogy el tudjanak jutni az úti céljukhoz. Sokan utaznak Budapestre, őket saját szállítókapa-citás felhasználásával vagy ellenőrzött szállítókkal – például a Jezsuita Menekültszolgálat segítségével – utazzatjuk. E tevékenységben a Készenléti Rendőrség is segít a buszaival. A külföldi, vagyis nem ukrán állampolgárok sok esetben a követségük révén jutnak el Budapestre.

– **Hogyan tudják segíteni azokat, akiknek szállásra van szükségük?**

– Van, aki állami szálláshelyen nyer elhelyezést, de sokan közülük a Katolikus Karitás hálózatán belül, vagy a Magyar Katolikus Egyház által biztosított szálláshelyen – lelkigyakorlatos házakban, szociális intézményekben – szállnak meg. Eddig nagyjából ezer embert kellett a Karitás hálózatában elszállásolni, de ennél több menekültnek nyújtott szállást a Magyar Katolikus Egyház a plébániák, az egyházmegyék révén.

– **Hány ember, önkéntes segíti a barabási munkát?**

– Egy nap a nappali műszak tizenöt, míg az éjszakai

Fotó: Lambert Attila

Aki önkéntesnek jelentkezne, vagy adományt juttatna el hozzánk, először jelezze felénk a szándékát, mert így sokkal hatékonyabban tud majd segíteni

műszak nyolc főből áll. Egy műszak tizenkét órá-s, nyolc órától nyolc óráig tart. Az itt dolgozók egy része plébániai karitászcsoport tagja, másik részük katolikus önkéntes, de sok olyan munkatársunk is van, aki nem tartozik szorosan a Katolikus Egyházhoz. A segítőpontot mindennap két-három ügyeletes vezető irányítja.

– **Hány orvos, tolmács dolgozik?**

– Tolmácsaink is önkéntesek, sok kárpátaljai kispap segíti a munkát, az ő közreműködésük rendszeres, ők látják el az éjszakai szolgálatot. De vannak a kormányhivatal által küldött tolmácsaink is. Az első napokban önkéntes orvosaink voltak, később a Vöröskereszt adta az orvost, aki a háziorvosi rendelőben látja el a betegeket. A barabási segítőpontot naponta fertőtlení-tjük, ha kell, akkor ózongenerátorral, ezzel is meg szeretnénk előzni a megbetegedéseket.

– **Milyen adományt kaptak eddig?**

– Többségében élelmiszer és tisztálkodószer érkezik. Élelmiszerből kétfélet szoktunk kérni: a tartós élelmiszer – például liszt, cukor,

olaj – egyrészt a menekültek étkeztetésére használjuk, másik részét pedig Ukrajnába

szállítjuk; a határon, illetve pályaudvaron pedig szendvicsekkel várjuk a rászorulókat.

De matracokat és takarókat is kaptunk bőségesen. Az adományok egy része közvetle-

nül Barabásra vagy a pályaudvarra érkezik, de az egyházmegyei karítaszok által működtetett szálláshelyekre is jut az adományokból. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia tartósélelmiszer-gyűjtést hirdetett, ezeket a plébániákra, karitászcsoportokhoz juttatják el a hívek. De az egyházmegyei karitás és a plébániai karitászcsoportok is folyamatosan gyűjtik az adományokat.

– **Hogyan tudják Ukrajnába juttatni az adományokat?**

– A Katolikus Karitás a határon át is szállít adományokat, tartós élelmiszer ép-pügy, mint úti csomagokhoz vagy az azonnali ellátáshoz szükséges élelmet. Naponta átlagban három tonna adományt juttatunk ki, átlagban két-három szállítmány megy Munkácsra és Beregszászra.

– **Kik a határon túli partnereik?**

– Elsősorban a Kárpátaljai Szent Márton Karitás és a Szent Panteleimon Karitás Kárpátaljai Görögkatolikus Jótékonyági Szervezet. Jelenleg is dolgozunk azon, hogy – gépjárművek, számítástechnikai eszközök révén – infrastruktúrális segítséget is nyújtsunk az ukrainai partnereinknek.

tást is ebből a forrásból inté-zük.

A családok folyamatos ellátására készítettünk egy programot, élelmiszert, utalványokat adunk, de már most látjuk, hogy a pszichoszociális ellátást is meg kell szervezni, mert a családok nagy része komoly traumával érkezik hozzánk.

A legfontosabb ugyan-akor az lesz, hogy megoldjuk az új támogatási programok hosszú távú finanszírozását. A tárgyi adományok most még fedezik a szükségletet, ám később arra számítunk, hogy a menekültek ellátására egyre inkább anyagi források-ra lesz szükség.

– **Milyen állami támogatást kaptak?**

– Egyrészt a Hungary Helps programon keresztül kaptunk a határon túli tevékenység ellátására százmillió forintot, másrészt minden segélyszervezet kapott ötszázmillió forintot, ami a teljes programra felhasználható.

– **Mely karitászcsoportoktól jött adomány?**

– Gyakorlatilag az összes egyházmegyéből érkezett segítség. Az egyházmegyei karitászcsoportok koordinálásával a helyi karitászcsoportok gyűjtik az adományokat, majd továbbítják oda, ahol szükség van rá.

– **Mire számítanak a jövőben? Felkészültek-e nagyobb számú menekült hosszabb távú ellátására?**

– A korábbi tapasztalataink alapján arra számítunk, hogy a menekültek ellátása akkor sem fejeződik be, ha véget ér a háború. Egy ideig még menekültek is érkeznek, majd a már itt tartózkodó rászorulókat ellátásáról kell gondoskodni. Erre készülünk, így alakítjuk ki a különféle programjainkat.

– **Mire van most leginkább szüksége a Katolikus Karitásznak?**

– A jelenlegi feladatok ellátására munkatársakra, önkéntesekre, tárgyi adományokra van szükség.

Fontos, hogy mindez szervezeten történjen, vagyis az, aki önkéntesnek jelentkezne, vagy adományt juttatna el hozzánk, először jelezze felénk a szándékát, mert így sokkal hatékonyabban tud majd segíteni. Megkönnyíti az ellátást, ha előre tudunk tervezni.

– **Hol jelentkezhetnek az önkéntesek?**

– Az egyházmegyei karitásznál is lehet jelentkezni, hiszen itt is szükség van a segítségre, de lehet a központ felé is jelezni a Karitás honlapján, a Google-úrlap kitöltésével. Fontos, hogy a hosszú távú segítségnyújtás finanszírozásá-ra szükség van a pénzbeli adományokra.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

IMAÓRA

Kútvoľgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órákor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest, IX. kerület, Űllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órákor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaláda-ba elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest, V. kerület, Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel öt óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarorszá, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órákor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabezédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest, XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órákor kezdődő szentmisék után a kis-templomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Állomás u 61/a) várja az engesztelő híveket minden első szombat 10 órától közös rózsafüzér-imádságra, melyet nemzetünk és hazánk lelki megújulásáért ajánlunk fel. Záránokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. www.mariahaza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órákor, a budapest-belvárosi Nagybaldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest, V. kerület, Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Görögkatolikus Szent Liturgia libanoni Szent Charbel remete tiszteletére Budapesten, a Gazdagréti Szent Angyalok-templomban (Budapest XI. kerület, Gazdagréti út 14.) április 22-én, pénteken. A maronita remete közbenjárását kérve, ereklyés áldással a szertartást bemutatja Kocsis Tamás dél-budai görögkatolikus szervezőle-kész. A szertartások 18 órákor kezdődnek, előtte fél órával lehető-ség van közös áhitaton részt venni a templomban, illetve a sekres-tyében szándékok felírati.

KILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest, VIII. kerület, Kun utca 5.) február 3-ától lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlo-kán Jézus töviskoszorújának egy sebt, ezért tisztelői 15 héten ke-resztül, minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. Ebben az évben a reggel 8 órákor kezdődő szentmiséket Fábry Kornél atya tartja, a nagykilenced mottója: Eucharisztia és a Szentlélek. Mindenkit sze-retettel várnak. A szentmisék előben is követhetőek, illetve vissza-nézhetőek a www.szentritatemplom.hu oldalon.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (2016 Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) 2022. május 20-án 18 órától 23-án 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata „A szabadulásról”. Június 3-án 18 órától 6-án 13 óráig pünkösdi lelkigyakorlat Lukovits Milán fe-rences atyával. Június 16-án 18 órától 19-én 13 óráig Kardos Cson-gor ferences atya lelkigyakorlata „A művészetek által közelebb Is-tenhez” címmel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való továbbéléshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportja-inkban. A Pasaréti Közösségi Ház I. emeleti terem (Budapest, II. ke-rület, Pasaréti út 102., a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia alsó hit-tantermében (Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) pedig kéthetente szerda esteéntként 18 órától 19.30-ig. Időpont: 2022. április 27.; május 11., 25. Az együttléteket – segítő sorstár-sakkal – Tegzes Katalin sa nővér vezeti.

„Minden vég egy új kezdet” címmel lelki napok a Szív Lelkisé-gi Központban, Tahiban (2022 Tahi, Villasor 7-9. T. 06/26-387-162.). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszorít a gyász, megbénít a veszteség. Idő-

pont: 2022. április 22-én, pénteken 14 órától 24-én, vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, törülközt, és jelezze, ha diétát kér! Megköze-líthető: Volánbusz, Tahi – Hídfő mh., Bartók B. úton felfelé.

„Ne félj, nem ítélek el!” – magzatvesztés, abortusz, vetelés okozta lelki fájdalmak feldolgozására tartanak lelkigyakorlatot Máriabesnyőn, 2022. április 28 – május 01. között, csütörtök vacso-rától vasárnap ebédig. A jelentkezéseket bizalmasan kezelik! Veze-ti: Kovács Ferenc diakónus, Kovácsné Treer Mária mentálhigiénés lelkigondozó. További információ: nefeljnemittellekel@gmail.com T.: 36/20-823-2201

SZABADTÉRI KERESZTÚT

Pest első, újjáépített szabadtéri keresztútjának megáldására nagypénteken, délután 3 órákor kerül sor a Golgota téren (Buda-pest, VIII. ker.), a kerület összes plébániája részvételével. Szeret-etel várunk minden atyát és hívőt a többi plébániáról is, akikkel kö-zösen végezzük a keresztutat.

BESZÉLGETÉSSOROZAT

„Férfitalálkozók” címmel férfiaknak szóló előadás- és beszél-getéssorozatot indítottak a Pécsi Egyházmegye hét városában (Pécs, Mohács, Szekszárd, Paks, Tamási, Dombóvár, Szigetvár) 2021. október 8., péntektől 2022. május 20., péntekig. A következő időpontok: 2022. április 1., 8., 22., 29. A találkozók kezdési időpont-ja 18 óra. Mindenkit szeretettel várnak, és kéri, hogy a szervezés megkönnyítése érdekében előzetesen feltétlenül regisztráljanak az alkalmaakra. Bővebb információ: <https://pecsiegyhazmegye.hu/aktualis>

ELŐADÁSSOROZAT

„A Szó szímfóniája – kultúra, ferencesség, korkérdések” cí-mű előadássorozat következő alkalm 2022. április 4-én, hétfőn 19 órától lesz a Pasaréti Közösségi Ház Nagytermében (1026 Buda-pest, Pasaréti út 102.). Előadó: Szabó Péter OFM – „A miértek mi-értje”. A belépés ingyenes. Bővebb információ és regisztrálási lehe-tőség: <https://pasaretikozosseghaz.hu>

JEGYESISKOLA

Az idei keresztény jegyesiskola február 17-én kezdődött a Bu-dapesti Katolikus Egyetemi és Főiskolai Lelkészség szervezésé-sében. Az alkalmak szerdánként, 18 órától Budapesten, a Magyar Szentek templomában (Budapest, XI. ker., Magyar Tudósok körútja 1.) vannak – az aktuális járványügyi rendelkezések figyelembevételével, Écsy Gábor plébános jóváhagyásával. A tervezett program: április 6.: Ünnepek – szimbólumok – dr. Pákozdi István plébános. A házasságkötés jelképei, szertartása. Felkészülés az esküvőre. Év-fordulók, jeles napok megülése a családban. A résztvevők az elvég-zett kurzusról igazolást kapnak. Jelentkezni Héray András egyetemi lelkésznél lehet: egylelkbp@gmail.com

KÉPZÉS

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Lelkigondozó – Pasztorális tanácsadás és szervezettefejlesztés mesterképzést hir-det a 2022/2023-as tanévben. A képzésre szerzetesek és világiak jelentkezését is egyaránt várják. Megszerezhető szakképzetség: pasztorális tanácsadó és szervezettefejlesztő szakember. Szakfele-lős: Dr. Varga Kapisztrán OFM, főiskolai tanár. A jelentkezés határ-ideje: 2022. április 27. Részletesebb információk a képzés oldalán: <https://sapientia.hu/> vagy a Tanulmányi Osztály munkatársainál: T.: +36/1-486-4484, e-mail: tanulmanyi.osztaly@sapientia.hu

KONFERENCIA

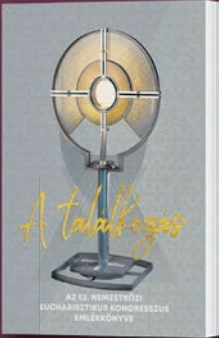
Prohászka Ottokár halálának 95. évfordulója alkalmából 2022. április 2-án, szombaton 16.30-tól tudományos konferenciát tartanak a Központi Papnevelő Intézet dísztermében (1053 Buda-pest, Papnövelde u. 7.), valamint 18 órától emlékmise lesz az Egye-temi templomban, Budapesten. A szentmise után koszorúzás Pro-hászka Ottokár mellszobránál a szeminárium kertjében.

HALÁLOZÁS

Fájdalomtól megtört szívvel, de a feltámadás hitében megnyugodva tudatjuk, hogy Kanász Lászlóné (sz.: Kende Má-ria) ny. matematika–fizika szakos tanárnő Isten akaratából, tü-relemmel viselt szenvedést követően, életének 86. évében, 2022. március 19-én, szentségekkel megerősítve hazatért Meg-váltójához.

AZ *Új Ember* KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

Kiadványaink segítségével újra átélheti a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus legszebb pillanatait

A TALÁLKOZÁS

Az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus emlékkönyve

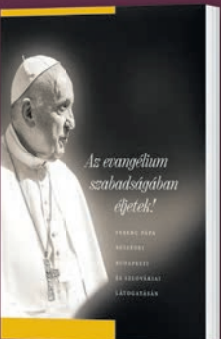
ŐK TIZENKETTEN

Beszélgetések az 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus hírnökeivel

JÖJJEK ÉS LÁSSÁTOK!

A budapesti 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus a képek tükrében

AZ EVANGÉLIUM SZABADSÁGÁBAN ÉLJETER!

Ferenc pápa beszédei budapesti és szlovákiai látogatásán

A könyvek megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban (1053 Budapest, Ferenciek tere 7–8.), valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Új Ember
kiadványok

FOTÓPÁLYÁZAT

A pécsi Szent Mór Iskolaközpont országos fotópályázatot hirdet a 7-12. osztályosok részére Mária, a Béke Királynője címmel. Olyan fotók beküldését várják, ami Máriát ábrázolja köztereken, templomokban, otthonokban. A pályaműveket a szentmorhittan@gmail.com címre várják szeretettel. A levél-ben fel kell tüntetni a pályázó nevét, osztályát, iskoláját (név, település, egyházmegye). A beküldött képeket saját névvel kell elnevezni. Beküldési határidő: 2022. május 13. Bővebb információ: <https://szentmor.hu>

KIÁLLÍTÁS

A budapesti D18 Kávézóban (Budapest, VI. ker., Dessewffy u. 18–20.) március 10 – április 3. között Stibrányiné Seidl Márta akvarellkiállítása tekinthető meg.

MEGHÍVÓ

A „Magyar katolikus jelenlét a világban” című, illetve a „Népek igaza” Isten szolgája Márton Áron püspök hitvallórol készült kiállítás megtekinthető a Budapest, VIII. ker., Tiszti-selőtelep Magyarok Nagyasszonya téri (volt Rezső téri) Ma-gyarok Nagyasszonya- templomban április 24-ig minden szombaton 17-19 óráig, vasárnaponként 8.30 – 13 óra között, illetve szerda kivételével minden hétköznap 17-19 óráig.

Jászol és kereszt címmel passiójáték lesz a Ciszterci Szent Imre-templomban (Budapest, XI. ker., Villányi út) 2022. április 9-én, szombaton 17 órától. A belépés ingyenes, adományo-kat köszönettel fogadnak. Minden érdeklődőt szeretettel vár-nak.

RÉGISÉG

A VISNYEI GALÉRIA régiséget vásárol. Budapest, VII. ker., Dózsa György út 44. T.: 06/1-321-7000

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeg, képeslapot, papírrégisé-get és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre áte-vszünk. Budapest, VI. kerület, Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra kö-zött.

RÉGISÉGEK, hagyaték, örökség felvásárlása készpénzért. www.antikbudapest.hu E-mail: antik@antikbudapest.hu T.: 06-20/932-6495

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznl is. T.: 06/1-213-5726

ÓLOMÜVEGABLAOKOK restaurálását, tervezését, kivitele-zését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain! Üzenjen névnap, születésnap, házassági év-forduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetében küldje el annak nevét és címét, akit szeretne meglepni az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre a számlát kiállíthatjuk.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni, a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

facebook

Új Ember

A hirdetések tartalmaért és azok valódiságáért a hirdető vállal felelősséget.

Új Ember
KATOLIKUS HETILAP

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2022. MÁRCIUS 28.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Kőrössi László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábán Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Verestői Nárcisz

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Mészáros Ákos

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • **Tel.:** +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1–266–0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1–317–3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1–317–3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Előfizetés, terjesztés: +36/1–235–0484; +36/1–633–3790; +36/1–633–3132; terjesztos@ujember.hu

Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.

Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.

Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank).

Amit a Jóisten tesz, a csodával határos

Az ajaki plébánián jártunk

(Folytatás az 1. oldalról)

Galsi János atya az egyházi közösségek vezetőit gyűjtötte egybe, másnap velük találkozunk: a Mária Légió, a Katolikus Karitás, a gyermek és a felnőtt rózsafüzér társulat, a ministránsok, a kamilliánus nővérek és a Szeretetláng lelkeségi mozgalom képviselői ülnek egy asztalhoz a plébánia közösségi termében. Hétvége van, a szomszédos templomban két pap sorra mutatja be a szentmiséket. Mind az öt liturgián tele van a templom. Ez is azt mutatja, hogy az egyházközséget a közösség összefogása tartja meg. Ott van ebben az elődök öröksége, a mindennapi életnek kereteket adó hagyomány, s elengedhetetlen része az is, hogy a település intézményei és vezetői, valamint a felekezetek mind együtt lélegeznek az itt élő emberekkel.

Mindkét beszélgetésen jó a hangulat, sok a nevetés, érződik, hogy a résztvevők közel állnak egymáshoz. Mindannyian büszkék arra, hogy ajakiak, tudatában vannak, hogy milyen értéket képvisel az őket összetartó szokásrend, de ironiával is tudnak magukra tekinteni. Húsvéti számunkban, a hagyományaikról szóló írásunkban ezt is érzékelhetjük majd.

Gáspár Mátyás 2008 óta Ajak plébánosa. Összinté megbecsüléssel szól nagy elődjéről, Békési Sándor atyáról: „Huszonnyolc évet töltött Ajakon. Neki köszönhető, hogy hitéletünk átvészelte a kommunizmust. Agilis volt, harcolt a gyerekekért, a családokért. Pásztorként senkit nem hagyott elveszni a nyájából. A rendszerváltás után önkormányzati képviselő is volt, részt vett a közéletben. Az ő nevéhez fűződik a plébánia építése is. Nagy lett az épület, három szinten alszunk” – nevet Mátyás atya, Rozinka Mihály pedig hozzátesszi: „Igen, tényleg nagy, de ki van használva, mindennap foglaltak a termek.” Összességében ugyanis több száz tagot számlálnak a közösségek. „Az emberek itt nemcsak vasárnap jönnek el a templomba, a hét-köznapokat a kisközségi élet határozza meg” – mondja Galsi János, aki vezetőként vagy tagként szinte valamennyi közösségben jelen van.

A településen a római katolikusok vannak többségben a görögkatolikusok és a reformátusok mellett. Ajak felekezeti értelemben is zárt falu volt – mondja a plébános. „Ma nagyon jó az együttműködés a felekezetek között, a lényegét látjuk. Amikor az iskola a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye fenntartásába került, egyeztetünk a református és a görögkatolikus testvérekkel, hogy egységesen képviseljük a keresztény nevelés ügyét. Nálunk soha nincs két egymással ütköző mise. Ha a görögkatolikusoknak búcsújuk van, mi megyünk oda, ha nálunk van püspöklátogatás, ők jönnek hozzánk. Egy ilyen kis közösségben nem lehet széthúzás,

az pusztító volna. Az életnek azokon a területein, ahol az emberségünkről van szó, egységesen kell megmutatkoznunk, összefogva az élet polgári vezetőivel is. Együtt lépünk fel, ha segíteni kell, és együtt imádkozunk a halottainkért. Emellett persze nagyon erős a saját közösséghez tartozás is, a gyerekek már az óvodában tudják, ki hova tartozik” – mondja a plébános. „A mai összetartás értékét az mutatja igazán, ha megnézzük, honnan indultunk. Ajakon korábban az emberek csak vallási hovatartozás szerint házasodtak. Sőt, kiharangozták, ha valaki más felekezetből választott párt magának” – magyarázza Rozinka Mihály.

Az ajakiak számára kiemelkedően fontosak a szentségek. „Szépen megmaradt a szentgyónás. Minden mise előtt ki kell ülnöm, és figyelmem kell arra is, hogy virrasztáskor mindig sokan gyónnak. »Rágyónok« – mondják az ajakiak, ami azt jelenti, hogy felajánlom a gyónásomat az el-

A plébánia, az oktató-nevelő intézmények, a településvezetés összefogása alakítja az életet Ajakon

nég órájában mindig imádkozza valaki a rózsafüzért. Nem tudom, hányadik vagyok a generációk sorában, én is egy szem vagyok ebben a hosszú láncban. Benne voltak a szüleim, a nagy- és a déd-szüleim is, és az a remény él

egy tized elimádkozását vállalja. Nagybőjtben a csoport tagjai keresztutat járnak, biciklivel. Emellett kirándulnak, farsangkor fánkot sütnek, színes az életük.

Virga Emese, Virga Eszter és Kolozsi Imre is tagjai a ró-

Ajakon az imádkozók csoportját erősíti a Szent László Imaszövetség több mint száz tagja is, akik a hivatásokért imádkoznak. Erős a Mária Légió és a Szeretetláng közösség imaszolgálat is.

A Mária Légió ajaki alapí-

A közösségek pezsdítik életünket

hunytért. Az emberek ragaszkodnak a betegek kenetének felvételéhez is, és kiemelkedő az Oltáriszentség tisztelete” – meséli a plébános. Erős az itt élőkben a papszeretlet. Az atyákat mindenhova meghívják, ők pedig tudják, hogy a népet érintő minden eseményen ott kell lenniük.

A két papnak szívügye, hogy az emberek a mindennapi életükben kötődjenek Krisztushoz és egymáshoz. Tisztelik a nagy múltú közösségeket, és támogatják a hívek közösségalapító kezdeményezéseit. Naponta sok száz ima szólal meg Ajakon, imaközösségek működnek, melyekbe bekapcsolódnak az otthonukhoz kötött, beteg, idős emberek is.

Az egyik legrégebbi és legnagyobb, több mint kétszáz tagot számláló imaközösség a felnőtt rózsafüzér társulat. Két csoportban, négy vezérasszony vezetésével működnek. „Élő imalánc vagyunk, a hét minden napján, a nap huszon-

bennem, hogy az unokám is folytatni fogja az imát. Imádkozunk a békéért, az elhunytakért. Megnyugvás az időseknek, hogy lesz, aki értük is imádkozik majd – mutatja be a közösséget Takács Imréné, az egyik vezérasszony. Mátyás atya hozzátesszi: „Erős vallási hagyományainkat mutatja, hogy a pap mellett a vezérasszonyoknak is meghatározó szerepük van a hitéletben.”

Ha a közösségből megtér valaki a Teremtőhöz, a vezérasszony megszólítja az elhunyt társulati tag lányát, hogy jöjjön, és vegye át az édesanyja helyét. Az imát a gyerekek a nagyszülőktől tanulják, és gyakran ők imádkoztatják meg a szülőket. Így éltetik a közösséget. Galsi János atyának a fiatalokra is gondolja van. Elindult a gyermek rózsafüzércsoport. „Nem könnyű összetartani az ifjúságot, a közösségbe hívás a legjobb módszer” – mondja. Közel húszan vannak, minden korosztályból. Mindenki napi

zsa-füzér társulatnak. „Kiskorunktól tanítanak bennünket a nagyszülők, belenövünk a közösségbe. Az osztálytársaink látják, mennyi programunk van, így mindig jönnek új tagok” – mondja Emese.

Ő és Eszter Ajak egy másik hagyományának ápolásában is részt vesznek: tagjai a település büszkeségeinek számító máriás lányok csoportjának is. Minden Mária-ünnepen ott vannak. Tavaly szeptemberben, a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszuson Emese adhatta át a felajánlást az adományt Ferenc pápának, Eszter pedig Erdő Péter bíborosnak.

Imre a rózsafüzér társulati tagsága mellett a ministránsok vezetője. A görögkatolikusoknál is ministrál, az ő feladata a fiatalok betanítása. Ezenfelül pedig segít a karitásznak, és aktív program-szervező. Ő is büszke arra, hogy augusztus 20-án Erdő Péter bíboros elé vihette az új kenyeret.

tója és életben tartója Hasulyó Ferenc. Tizennégy taggal indultak, lelkiatyjuk Galsi János. Legfőbb feladatuknak az imát tartják, a „lelkek megmentését”, de besegítenek az egyházi munkákba is. „Bármire megkérhetnek minket, alázattal elvállaljuk. Mindenkiért imádkozunk, Mária által Jézust szeretnénk elvinni az emberekhez. Valljuk, hogy az ima megvédi a lelket” – mondja Ferenc. Küldetésük túlterjed Ajak határain, járják a régiót, Fényeslitkén és Baktalórántházán is hoztak létre közösséget.

Bakos Ferencné a Szeretetláng közösséget mutatja be. Ajak 2011-ben csatlakozott a Szeretetláng mozgalomhoz, János atya vezetésével ma negyven tagot számlálnak. Minden első csütörtökön szentségimádásra gyűlnek össze. „A családokra összpontosítjuk a figyelmünket, a családok szeretetláng rózsafüzérét imádkozzuk. Évente többször zárandoklatra megyünk,

részt veszünk a mozgalom találkozóin. A Szűzanya szerezete tart össze minket. Mária azt kéri tőlünk, hogy engesztelő ország legyünk. Ajakon ennek igyekezzünk eleget tenni” – mondja.

A településen élőket segíti a helyi karitás is. Pollákné Balla Katalin az egyik önkéntes. Csoportjuk húsz éve működik, jelenleg húszan vannak. Naponta hoznak élelmiszeradományt a kisvárdai Tescóból, szerződésük van az élelmiszerbankkal. Húsz-harminc családnak tudnak így péksüteményt és zöldséget, gyümölcsöt juttatni az adományból, 263 emberről gondoskodnak. Látogatják az időseket, a krízishelyzetben lévőket, a kórházban fekvő betegeket. Kapcsolódnak az egyházmegyei kezdeményezésekhez, támogatást nyújtanak a családoknak a Lakhát és a Szép otthon elnevezésű programon keresztül is. Megünneplik a nyolcvanöt éven felüliek születésnapját, sok örömet szerezve ezzel az idősebb faluban. Jótékonybáti báljuk bevételeit a rászorulóknak segítésére és a nyári gyermektáborukra fordítják.

Jelen vannak Ajakon a Szent Kamill Leányai Szerzetes Intézmény tagjai is, őket Gáspár Mátyás atya „imádkozta át” Ajakra. Jelenleg harman alkotják a közösséget: a magyar származású Laura nővér a superiora, Miranda nővér a Fülöp-szigetéről, Nirmala nővér pedig Indiából jött. A nővérek a „betegek szolgái”, naponta látogatják az ágyhoz kötött időseket, gondozzák őket, együtt imádkoznak velük, de emellett ott vannak az óvodában és az iskolában is, és kórust vezetnek a templomban.

Ajakot áthatja az összetartozás tudata. „Tudjuk, ki lakik a szomszédban, és számíthatunk a másik emberre. Van újjonnan ideköltözők is, de idomulnak, hasonulnak hozzánk” – mondja Ragány Zsuzsanna. Ragány Adrienn polgármester pedig az itt élők szorgalmát dicséri: „Az emberek megtalálják itt a boldogulásukat, viszonylag jómódúak, de tesznek is ezért.”

A Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei Ajak is küzd a kis települések nehézségeivel. Értelmiségi munka csak az önkormányzatban és az iskolában van, a diplomások – nekik való álláslehetőségek híján – tanulmányaik befejezése után nem tudnak visszaköltözni szülővárosukba. A fiatalokat itt is nehéz megszólítani. Mátyás atya számára azonban vigaszt jelent, hogy az elszármazók nemcsak a leleményesüket viszik magukkal, hanem a hitüket is. „Számomra ez azt jelenti, hogy jó alapokat kaptak.”

A plébános így fogalmaz: „Ötven év felett az ember érzi, hogy amit a Jóisten tesz, a csodával határos. Ezt élem meg Ajakon. A Jóisten megadja a lehetőséget, hogy tegyünk az Egyházért. Különleges figyelmet kísér minket, és az itt élők válaszolnak a hívására.”

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

HÍREK KÉPEKBEN

● **Marton István** esperes-plébános a Zala megyei Báza-kerettyén megáldotta a felújított Szűz Mária neve-templomot. A március 25-i ünnephez kapcsolódva szentségimádási napot is tartottak.

● **A Kaposvári Egyházmegye** festői környezetben lévő Porta Pacis Lelkigyakorlatos Háza egy évtizede várja a lelki feltöltődésre vágyókat a Bárdudvarnokhoz tartozó Kaposzentbenedeken. A folyamatos bővítésen átesett épületegyüttes most egy százfős konferenciaközponttal és hat apartmanházzal bővült. A lelkiGYakorlatos központot március 25-én áldotta meg Varga László megyéspüspök.

Elstartolt a „Kardinális kérdések”, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye podcastcsatornája

Interjúk, kerekasztal-beszélgetések olyan témákról, amelyekről érdemes minél többet tudni, és nem szabad hagyni, hogy a múlt homályába vesszenek. Kincsek, értékek, titkok, fejezetek az Egyház és a főegyházmegye életéből, történetek érdekes egyházi és történelmi személyiségekről! – ígéri a műsor készítői.

Az első műsor vendége Török Csaba, az esztergomi bazilika plébánosa és a Főszékes-egyházi Kincstár igazgatója volt.

Milyen titkokat őriz Magyarország legnagyobb temploma? Mi volt a 19. században elrejtett időkapcsolat, amelyre tavaly találtak rá a bazilika keresztfőjében? Milyen körülmények között fedezték fel idén a II. világháborús szovjet repeszgránátot? Miért tisztelik a meggyilkolt canterburyi érseket, Becket Tamást Esztergomban, és miért nem lett pápa Bakócz Tamás esztergomi érsekből, aki jobbagyként született? – többek között ezekről is beszél az esztergomi plébános.

Minden út Rómába vezet. Miért igaz ez a mondás Tóth Tamás atya életútjáról? Csupán, mert tizenhárom évet töltött az Örök Városban? Vagy mert több történelmi eseménynek

volt szemtanúja, amit meg nem látott, azt pedig kikutatta? A műsor készítői egy képzeletbeli sétára, egy igazi időutazásra invitálják a hallgatókat.

Rómából láthatják Hungáriát és Hungáriából Rómát. Mindezt egy pap szemével – ígéri Zsuffa Tünde, aki Tóth Tamás egyháztörténezzsel, a Pápai Magyar Intézet (PMI) emeritusz rektorával, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) titkárával beszélgetett a második műsorban.

Forrás és fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegye közösségi oldala

A hit és a találkozás kultúrájáért

I. Nemzeti Vallásturizmus Fórum Esztergomban

Megtartották az első Nemzeti Vallásturizmus Fórumot március 22–23-án Esztergomban, a Szent Adalbert Központban. A szakmai tanácskozás Udvardy György veszprémi érsek elmélkedésével nyílt meg.

A közel száz fő részvételével zajlott, vallásturizmussal kapcsolatos szakmai konferencián azok az egyházi (köztük a keresztény felekezetek és a zsidó vallás képviselői), kormányzati és turisztikai szakemberek vettek részt, akik a magyarországi vallási értékek bemutatásáért, népszerűsítéséért, szakmai és intézményi háttéréért felelnek.

Mivel a következő évek turizmusfejlesztésének egyik kiemelt területe a vallásturizmus, a fórum célja az volt, hogy megteremtse azt a szakmai együttműködési hálózatot, amely a hatékonyabb fejlesztéseket és működtetést segíti elő.

A kétnapos konferencia nyitóáthítást Udvardy György, a Veszprémi Főegyházmegye érseke, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnökhelyettese vezette.

Az érsek többek közt arról elmélkedett, hogy a vallásturizmus stratégiájának lényege abban áll, hogy az Egyháznak az érdeklődők, a turisták társává kell válnia a hit és a találkozás kultúrájának éltetése, megújítása érdekében.

„E folyamat kezdetén tisztázunk kell, mi motivál minket, mi áll rendelkezésünkre, mit szeretnénk tenni” – mutatott rá az érsek.

„Alapvetően segítő, támogató tevékenységről van szó: társul szegődünk az úton lévő emberhez. Célunk, hogy aki az adott egyházi desztinációra turistaként érkezik, zárandokként térjen vissza otthonába...

Mi a szent helyekre érkezőket a találkozás örömeivel szeretnénk megajándékozni, ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy az egyházi turisztikai célpontok a vallási tapasztalat, a személyes élmények

értelmezésének helyei is.

Tanúi lehetünk annak, hogy az emberekkel megtörténhet a csoda, ami által az oda érkezők új látásra jutnak, s a vallásturizmusban tevékeny munkatársaink feladata, szolgálata, hogy ezek a még megfogalmazatlan tapasztalatok a jövőbe mutató vallási tapasztalattá váljanak, megszülessen az öröm, amely új kapcsolatok kialakulását eredményezi. Ahogy a konferencia mottója is hangsúlyozza: „a hit kultúráját teremtk.”

Szontágh Szabolcs, a Nemzeti Vallásturizmus Tanács (NVT) főtákar, a Magyar Turisztikai Ügynökség (MTÜ) vallási turizmus programigazgatója a konferencián arról beszélt, hogy 2020-ban megszületett a nemzeti vallásturizmus intézkedési terve, amely az ország területén található négyezer vallási értékkincs feltérképezése nyomán öt nagy stratégiai feladatot jelölt meg az ágazatban: a népszerűsítés, bel- és külföldön, az alapfeltételek biztosítása, élmények szervezése, szervezeti feltételek biztosítása és a nemzetközi események kiaknázása.

Fontos lépés a most első alkalommal megtartott vallásturisztikai fórum, amely egy egyeztetési, kapcsolati hálót építő folyamat kezdete.

A tanácskozáson Hernádi Ádám, Esztergom város polgármestere is közszöntötte a jelenlévőket, Fürjes Zoltán egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős helyettes államtitkár pedig többek között arról beszélt, hogy a fórum elnevezésében a „nemzeti” arra utal, hogy a turizmus kifejezi a hazánkhoz való kapcsolatunkat is.

A desztinációk közül érdemes a hazaiakat választanunk, ugyanakkor az is biztos, hogy „a vallásturizmusban tevékeny munkatársaknak olyan szolgáltatást kell nyújtaniuk, amely országunk jó hírét kelti”.

Fekete Károly, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke a Magyarországi Református Egyház nevében meghívta a Nemzeti Vallásturizmus Fórum résztvevőit, hogy református körben tartásuk meg a következő tanácskozást.

A református püspök rámutatott arra, hogy a testvér-

egyházak a vallásturizmus területén is tanulhatnak egymástól.

Az ágazat lehetőséget teremt és feladatot ad, hogy „az érdeklődők számára fogadóképessé tegyük egyházi tereinket, amelyek jelentős részben élő közösségek (gyülekezetek) helyei is. Lehetőség arra, hogy megmutassuk egyházunk értékes, szép arcát, ezért igényesnek kell lennünk a kommunikációban, s minden más téren is.

Továbbá a vallásturizmus lehetőséget ad a hitébresztésre, a hit erősítésére, ezért küldetésünk, hogy felkeltsük a »szentségérzetet« a XXI. században, amelyben, úgy tűnik, már semmi sem szent.

S végül, de nem utolsósorban erősíteniünk kell ökumenikus kapcsolatainkat a történeti-teológiai korrektség igényével.”

Az első konferenciánnap további részében Szontágh Szabolcs, az NVT főtákar részletesen is beszélt a vallásturisztikai ágazat víziójáról, missziójáról, alapelveiről, stratégiai irányairól.

A Nemzeti Vallásturizmus Fórum az együttműködés keretrendszer, fontos cél kialakítani az adott térségek vallási

turisztikai csomagjainait.

A konferencia első napja *A hit szüli a kultúrát* címmel megszervezett kerekasztal-beszélgetéssel zárult, amelyen részt vett Horváth Gergely, a Petőfi Media Group Nonprofit Kft. tartalomfejlesztési igazgatója; Dejcics Konrád OSB, a Pannonhalmi Főapát-ság kulturális igazgatója; Bozóky Anita, a Pécsi Egyházmegye turisztikai főmunkatársa; valamint Sohajda Levente, a Göncruszakai Református Egyházközség lelkipásztora, a Tejjel Mézzel Étterem alapítója.

Bozóky Anita kifejtette, hogy a vallásturisztikai helyszínek, tárgyak szépsége által és a minőségi szolgáltatáson keresztül a hit és a kultúra eljuthat az emberekhez.

Horváth Gergely, a Petőfi Media Group Nonprofit Kft. tartalomfejlesztési igazgatója rámutatott arra, hogy a vallásturizmus nagy ereje a mai technológiai kultúra által uralt világban „a személyesség és az élő, valós találkozások lehetővé tétele Isten és ember, ember és ember között.”

Dejcics Konrád bencés szerzetes elmondta, hogy e valós találkozások iránti igényt Pannonhalmán „éles-

ben” tapasztalják, még a fiatalok körében is. Az intellektuális, esztétikai minőség vonzó az odalátogatók számára, ugyanakkor fontos tudatosítani, hogy az emberi odafordulás, a jelenlét ereje minden társadalmi réteget megérint.

Sohajda Levente, a Göncruszakai Református Egyházközség lelkipásztora többek közt a Tejjel Mézzel Étterem működéséről, a munkatársak hitbeli elkötelezettségéről beszélt, s arról, hogy „az Isten által megszólított ember kultúrát teremt, s küldetése, hogy felvesse a küzdelmet a kulturálatlansággal szemben”.

Az első Nemzeti Vallásturizmus Fórum második napján, március 23-án Kiss Róbert Richárd Prima Primiissima-díjas turisztikai szakújságíró, kommunikációs szakértő; Kovács Viktória, a Szent Adalbert Központ igazgatója; Treer Éva, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Hivatal turisztikai referense; valamint Rokolya Péter, az Esztergom-Vári Nagyboldogasszony és Szent Adalbert Főszékesegyház kulturális és turisztikai menedzsere tartott előadást.

Körössy László
Fotó: Lambert Attila